

BISKUP - OPĚT
BLÍŽ SVĚTU
30HU
- NA ČERTÁKU -

10.10.88

PAVEL
V DÍŘE
ČERTOVÉ

FERDA JE
SVÝM
ÚSMĚVEM
NEODOLATELNÝ

CYRILKA

a ČERTÁK

V sezóně na posled za pejry. Čertáka a Cyrilka je roš cíl. Biskup, Pepa, Pavel, Ota, Petr, Kohnig, Pavel Fischer - to je sestava, která se ocitá ráno ve vlaku. Tez se brzy zaplnil pionjry a jazymi zábanmi, které se rozhodly nás otrávorat. Prj odkud máme ty vejce co jíme. A když Pepa pravi ad pštroso - byl narvak jako jménem. Z Rásltoky šlapeme raketonourychlosti klarovce předliha gíce desitky turistů. Na Pustovněch vyhlážíme Ferdu - který čmes ude akci. "Musíte být na hore ve 09⁰⁰" řekl Ferda + polik. Ale je clenět a on tu není. Pepa vše řeší. Ota, Biskup a Pavel Sýkora sedou na čerták a ostatní čekají na Ferdu.

Výslep ne spouští sněhu ruzi prockozka potrháru. To všichni brzy cíti. Sněhu je místy pokolna - místy pokrk a více jak seo tom přesvědčil Pepa když při fotografování mastných ok zapad až po uši. Jestě, že jej Biskup spomoci Běti vytočli. K čertové díře to bylo ještě horší. Cihli jsme se jako r Severním moři - tak mokři i podchlazeři. Nepokšili ani pejry. Byl doma pouze jeden Myots. Za tu díru nám příliš rádčín nebyl. Ani ses ráma nebaril. A tak se brodíme popas ve sněhu zpět na Pustevny. Bude tam Ferda?

Byl. Byli všichni v Cyrilce. Právě končili. Košobecskému údlou všech lyžářů vyběhali ediny r zemi padioně blátem obklopené postavy a diorě mšourali na svět. Duchové, Martáři či Permoziři? Nikoli. To Ferda a ostatní končí akci. Ferda vylékae proklíral celý svět, pozoruje ráry z mostěrek a hahnem obalí trenky. Držím na ostatní byl pohled stejry. Nám to však nevadí. Ať se žeru kochají pohledem na pravé muse.

Posedíme u Zaryše a jdeme vykrabat Ferdovo auto tam někde do adněji na knížeci. Lyžáři jej nezajezdili a tak najít jej nebyl problém. Problém byl embo ale otočit. Kabi'dli jsme Ferdovi k dispozici naši muskulaturu - ku podivou vystačil se svým řidičským uměm.

Tedy jsme dojeli zívri i zdra'oi.

Děkuji za pěkné přijetí a pozornost
při chiropterologické přednášce
a instruktáži k praktickému získávání
dat pro výzkum.

S. Rumlík

Mří mne, že nebylo splněno dané
slovo o stanovením odjezdu z chaty
do Jablunkova (v 9,36 hod - odjezd
vlakem). Pro mne je čas velmi
drahý - určitá nedodržení znamenají
narušení programu osobního i pro jiné
spolupracovníky S. Rumlík.

Pozn. S. RUMLER - SEMÝLIL - ODJEZD BYL ZADJITĚN A VLAKU STAHL!
A TAKÉ SE NĀM PÍSEMNĚ OMLUVIL!

Příprava na Kilsí

ZO SSM ORCUS v tomto roce uskutečnila několik akcí, které jsou přípravou na náročné sestupy do podzemí. Jejich vyvrcholem bude pokus o překonání československého hlubinného rekordu. O jedné z nich bychom dnes chtěli čtenáře informovat.

V sobotu 26. března mohli náhodní turisté vidět na písčivcových stěnách Goduly v Beskydách skupinu mladých lidí, zabývajících se zvláštní činností — jakýmsi horolezectvím naruby. Zdolávali stěny godulských skal jen proto, aby se znovu spouštěli, přestupovali z lana na lano, nacvičovali jištění. Byli to svazáci speleologického klubu ORCUS, pro které to byla další z výcvikových akcí v přípravě na náročné sestupy a na pokus o překonání československého rekordu v hlubinných sestupech.

V horolezectvém terénu, jehož zdolávací techniky musejí speleoalpinisté zvládnout stejně dobře jako techniku sestupů v propastovitých lokalitách, vyzkoušeli cvičně nejnovější metody sestupů, pomůcky a nářadí, které si pro tyto akce sami vyrobili, neboť většina z nich na našem trhu není a pokud ano, pak velmi drahé.

V loňském roce si mladí speleologové dali za cíl zdolat čtvrtou nejhlubší propast světa — propast Kilsí. Tato lokalita, která se nachází v Sovětském svazu na planině Kerktau, je hluboká 1082 metrů a jejího dna dosáhla pouze jediná expedice sovětských speleologů v loňském roce. Na překonání této propasti, které

by znamenalo nový československý rekord, zaměřují svazáci Orcusu veškerou přípravu. V minulém roce provedli sérii pokusných sestupů do podzemí za velmi těžkých podmínek a v měsíci květnu připravují čtvrtý pokus, který má přinést nejen poznatky o fyzických a psychických možnostech člověka pobývajícíchho v odloučení, ale i prověřit schopnosti jeskyňářů, kteří jsou v přípravě na rekordní sestup. Hlavní přípravou však bude letní expediční soustředění v Jihošlovenském krasu, kde si v našich nejnáročnějších propastech a jeskyních ověří fyzickou připravenost a horolezeckou techniku. Není jednoduché pouze při světle hornické lampy „přestoupit“ z jednoho lana do druhého v několika set metrů hluboké propasti, když se člověk houpe ve všech směrech a je odkázán pouze na sebe, své schopnosti a znalosti. Proto musí být každý pohyb poctivě nacvičen na desítkách sestupů a akcích v podzemí. Proto byli jeskyňáři i vyrobené prusíkovací kruhy, skoby, pecky, jistítka, podroběny zatěžkávací zkoušce nejdříve v terénu, který není tak náročný a kde by závady v technice výstroje i zdolávání neměly tak zlé následky.

Sebelepší technické vybavení však nestačí, není-li podloženo zkušeností, fyzickou kondicí a psychickou stabilitou lezce. Člověk musí pod zemí přivyknout, osvojit si všechny způsoby lezecké techniky a mít i teoretické znalosti, aby se nenechal zaskočit překvapěními, které příroda umí připravit.

Že při této náročné přípravě nezapomínají svazáci z Orcusu i na další činnost, můžeme pozorovat kolem sebe. Svědčí o tom jejich exponáty na celozávodním kole soutěže ZENIT, práce s PO, besedy pro mládež, brigádnická a další činnost. Jsou tedy dobrými propagátory jména našeho podniku i města.

JOSEF WAGNER

J. Smiga při výstupu ve Velké propasti v Kněhyňské jeskyni.

GODULA

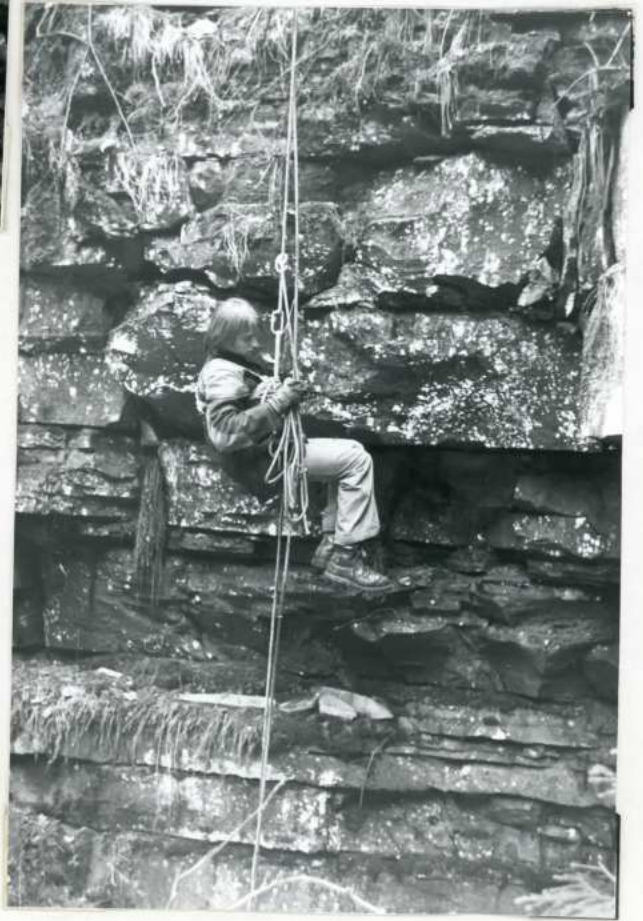
a ZÁSNUBY

Vyskoušet sami vyrobené pecky, jistitka a techniku zdolávání pomocí těchto pomůcek - to byl cíl, k němu akce kdysi objevovali: Pepa, Věžešník, Karel, Ota a Martina. Vystoupili jsme v Hnojníku a ubírali se na vrchol hory Goduly. Tam prý existují horolezecké křepy. Trý. Ale kde? A tak jsme hledali. Na rodu místních „znalců“ jsme se zaměřili na hřebek hory. Brzy se ovšem podařilo Otovi, Martě a Karlovi zabloudit. Zatímco se Pepa a Petr ekystali k uvrstvení zbloudilci se našli. A tak jsme se kolovčety posilnili i „vyzískali prostor“ inavázali lana a šlo se nato. Slančoudní přes pecla je pohádka a ystěři pomocí jistitka - nie nemožného. Horší to bylo s přestoupením z lana na lano ve vzduchu. Jako je to drina si vsičkni zhusili. Věžešník i v pozici netopýři - hlavou dolů. Cesta na Ferdorovu chatu byla cestou klidová. Najít pro snoubence kunčovy vhodné dary - toť problém. Starý plášť na kolo, noha od lávicky, prázdné kelímky od piva do kredence a patník - to byly naše překvapení. Ve Ferdorově chatě to již vrřelo, když jsme se blížili i dary do kunčie. Mirek Roudinbach, Miloš, Marján, Marcela, Eva a dolší kosté již tvořili společnost v té nejlepší oslavenecké nůladi. A tak jsme leke vnikli do společnosti a zulošť Martina, Karel i Ota byli k nepoznání. Zábava proudila doráka - když Pepa zjistil že by mohl být postrádan a vydal se na první ranní vlak. Prohazení byla teřka pro všechny ale každo oslava něco stojí. A tak za tyden opět

ahoj Pepa

ВИСИ, ВИСИ!
УЗЯТЦИ

BARMAN
FRED

● Aktivní Orcus

V prvních dubnových dnech se v rekreačním středisku ZK Dolu J. Fučík sešli speleologové amatéři z našeho kraje, aby si vyměnili zkušenosti ze své práce. Pro začínající jeskyňáře byla tato akce zároveň kursem základních speleologických znalostí. Pořadatelem tohoto zajímavého setkání byli svazáci Speleologického klubu Orcus ZD Bohumín. (JW)

49.

KDE JE TA DUŠE?

UROS
TAMEN

NA

STOŽKU

Konečně je tady akce, na kterou jsme se připravovali téměř rok. Připravili jsme třídní výukovou akci pro členy našeho klubu, která měla za úkol jedno: naučit speleology Orcusu všemu co by měli vědět. Tedy přednášky, novinky, výuka - jako ve škole. Necht' i u nás plati: Učit se...

Většina z nás jela na chatu Pod Stožkem v pátek. Někteří vlakem a bez problémů a někteří auty - z problému. Tím automobilizovaným se nejdříve podařilo zabloudit a když konečně našli cestu - skoušili i se svými oři krzy v lese - sňekupřece jen bylo mnoho

Ze setkání speleologů

V prvních dnech měsíce dubna probíhala v rekreačním středisku Dolu J. Fučík pod Stožkem zajímavá akce, kterou připravili svazáci speleologického klubu Orcus našeho podniku.

Šešli se zde speleologové - amatéři z celého kraje, aby si vzájemně vyměnili zkušenosti ze své práce, poradili se o problémech a vyslechli několik odborných přednášek na témata, která úzce souvisejí s jejich činností. Pro začínající jeskyňáře to byl zároveň kurs základních speleologických znalostí, který je přípravou pro praktické a teoretické zkoušky a který musejí úspěšně absolvovat, aby se stali členy speleologické organizace.

Se zájmem si všichni vyslechli přednášku zástupce Vlastivědného ústavu v Olomouci, prom. biologa Z. Rumlera o výzkumu netopýrů, jejichž pozorováním v jeskyních se také speleologové zabývají. Také přednášky J. Wagnera o vzniku a výzkumu pseudokrasových jes-

kyň Beskyd, speleologickém mapování a progresivních metodách zdolávání podzemních lokalit, stejně jako další referáty, přinesly všem mnoho dalších poznatků. Zvláštní pozornost byla věnována přednášce prom. psychologu L. Sromové o významu psychologického pozorování u speleologů, neboť při současných výzkumech odehrávají jejich se v hloubkách i nad 1000 metrů a v rozsáhlých podzemních labyrintech, musejí být kladeny zvýšené nároky nejen na fyzickou kondici jeskyňářů, ale i na jejich dobrý psychický stav. Proto většina z bohuminských speleologů prochází psychologickými testy, které jsou jedním z měřítek výběru členů pro nejnáročnější akce.

V závěrečné diskusi se účastníci zabírali otázkami bezpečnosti v podzemí a stále narůstajícím problémem tzv. „černých jeskyňářů“. Tedy lidí, kteří v touze po dobrodružství či z pouhé zvědavosti slézají podzemní lokality, způsobující zde mnohdy velké škody. Shodně konstatovali, že je třeba podchytit zájem o speleologii hlavně u mládeže. K tomu zcela jistě přispěje i konání ustavujícího sjezdu České speleologické společnosti, který se seje v tomto roce. ČESTMÍR KUPKA

uděná krev se nepecholau nikoho mne - na prostě ráhoma na úvod, Velešník to usavřerali k ránu.

fit. A jsou. Někoho bylo nutno u první rami přednášky byli Ferdá sesavřni plyny. Po něm a dopoledne usavřel Pepa Přijeli i oporditci Hans, Termit

ě sáldřil Hans - trochu slatě k a opět Pepa s usly, které toři nce sárdánuim usli a lěmy ale uše dohá něbi pilnosti.

o prusikem v ruce ještě v neděli. k programu - netopyři a dr Rum A pak opět sá hova. Dms plněmu vyčerpání klasových zjeu křuha a šdy unikla blo pos

onaly natá ním učni do postk s lidí. Křjak jim sá dřkonalo uři. to. Okřakněm počasí se Pepa, čestě t HADESU) vypravili na pino na Stožek.

rozsvěcených projevů řidiči Ferdá vypustil vřduch a dokoueci řidil. A tehťeťy dr. Rumler autá napsal Vonez sápis. Ale i

koperu' a a Nedělní ráno Milan, Laši Kobyz se vřatě Velešm'ka, 7 propičhal p nemohou se c tek smij' mloke stihc. rāk se cheta a okoli' aměnilo v autoděru a konec byl opět skvělý -

Abi' Pe

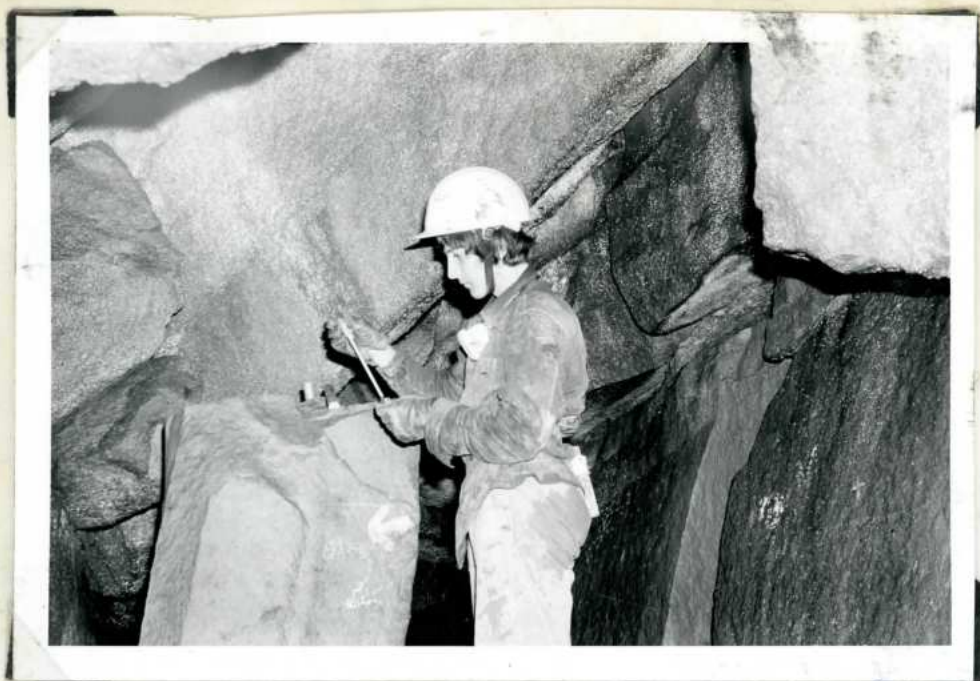

BAHNO & VODA

Začíná jaro a my s ním
 míříme do Beskyd na Cyrilku
 Ota, Mirek Raich, Pepa, Aleš a Petr se setkávají
 v autobuse se stejnojmennými Milanem (novým zájemcem
 o orcus) a jeho starosgaw Dajou. Jako vždy - něco nám
 musí kazit radost. Když se dostaneme do autobusu na
 Růžtoku - tak zase nejede lakovka. A tak šlapeme
 pěšky. Třicet metrový výstup kupodivu nejrychleji
 zvládl veterán Pepa následován Alešem. Veškeré
 pohodě to však zvládli všichni i Mirek, který si jaro
 pochvaloval - jak to pomůže jeho postavě.
 Horký čaj v budce a jdeme k Cyrilce. Zbytky tajícího
 napovídají co nás dole čeká. A čekalo. Bahno a
 voda. Zatímco Aleš s Vetešnikem se na povrchu zaši-
 mali prováděním řezů terénu, my se placatili v bahně.
 Zhora voda - pod námi bahno. Zachvíli se cítíme
 jak v bahenních lázních. Nebožák Milan, podceňující
 Cyrilku si dovnitř lezl jako turista - s lon bunda,
 košilka, tenisky. Ha ha - směli jsme se. Vše je v pod-
 zemi hotovo, bláto na nás, kroutit lze trenýrky i
 podprsenku (Dajinou). Ta se také přesvědčuje, že je
 dobré mít kromě tuku i svaly a pažík, když ji Pepa
 pomůže z nové části.
 Fotíme - ale opět sklerózní Peps zapoměl nastavit čas.
 A tak opět nic. Na povrchu pršelo. Mokří jsme již
 dost a suchéčko toho mnoho nezbylo. Všichni se kle-
 pou tak, že se plaší i netopýři v podzemí. Co rypí?
 No přece do Záryše. Auž jsme tam.
 Svařené víno, čaj a je nám dobře.

Amj REP

KONEČNĚ TULMĀME VEDRÁČO!

JÁ SI LÉTAM...
JÁ SE VZDÁM...

RAICH - ZOBILA PŘIPRAVENÝ
SPELEOLOG

MORAVSKÝ

Svazáci-speleologové

BOHUMÍN (Jw) — V pěkném prostředí Moravského krasu ve dnech 6.—9. května proběhlo první setkání speleologů, které předchází konání sedmého mezinárodního speleologického kongresu. Náš Severomoravský kraj reprezentovali svazáci, členové speleologického klubu ORCUS při ZO SSM Železáren a drátoven v Bohumíně.

Pod záštitou Geografického ústavu Československé akademie věd probíhala mezi amatérskými a profesionálními speleology z celé naší republiky i ze zahraničí výměna zkušeností z výzkumu jeskyní a krasových oblastí. Při náročných speleologicko-alpinistických sestupech zdolala vybraná družstva účastníků některé obtížné propastovité lokality, kde si nejen ověřila svou fyzickou a lezeckou zdatnost, ale i nové zdolávací techniky.

První setkání speleologů v Moravském krasu, které bylo poznamenáno blížícím se 1. sjezdem České speleologické společnosti, znovu potvrdilo nutnost vytvoření jednotné centrálně řízené speleologické organizace, která by koordinovala činnost amatérských i profesionálních speleologů, po vzoru mnohých dalších evropských zemí.

BISKUP
(BEZ BOHA)

VYSTUPUJE
Z PÍKOVÉ
DĀNY

1. SETKÁNÍ SPELEOLOGŮ

▼ HORAVSKÉM KRASU

Přišel květen a sáral nápor na naše síly. Zakajujeme odjezdem na I. setkání speleologů v Moravském krasu. Naše účast byla velká! Mirek Raich, Biskup, Ota, Pavel Fršer,

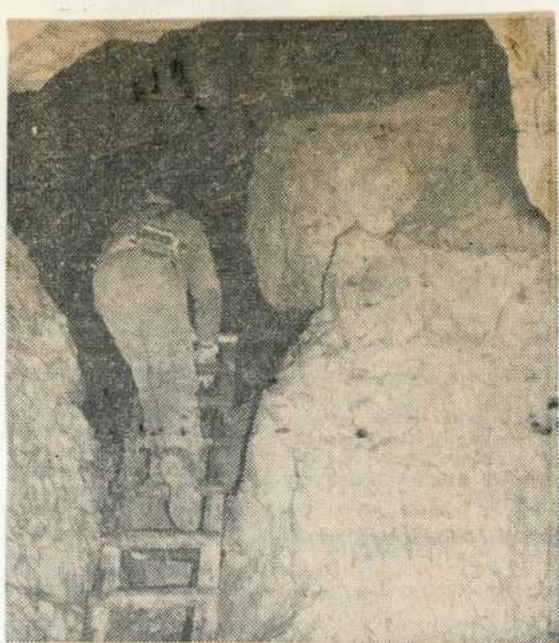
Sykava, Ivo, Petr König, Jara, Ferda, Pepa, Milan Kičmer a jeho spaw, Milan Štěpáněk a Daša. No prostě sa chatě u mouky bylo jako v sardinské rně. Ale postupně...

Nejdříve do krasu přijel Ferda s plně kalozekým svým jaguárem. Po spouště bloudění senom podaril zalít Jedovnice a středisko akce. Zařizujeme potřebné formality a vyrožíme do Holštejna. U chatě tma kde jsou všichni? No jasně v hospodě. Od frpáslika až po Sama včetně chefa Jury. Oslavíme setkání a čekáme na ostatní. Je půlnoc když konečně dorážejí. Všichni. Ale kde se sejdem? No rdně. Něco do auta, něco sd podlahu.

Dáno je budíček vstát a jde se na akce. Pepa Ferda, Termit a Jurd ještě jedou do Jedovnic zjistit poslední údaje. Tam seto jš hemži Dumuny, Krmci, Poličky, Modáry. Slavnostní zahájení ale dle už nečekáme. Sedeme zpět. Rychle do mostřek či fáraček a rozkládáme se na jednotlivé expedice. Každý s jiným úspěchem. Milan Ivo, Ota - čekají jš dvě hodiny u autobus, mající je odvést k Macoše na další akce. Ale on nejede a tak jdou pěšky. Po hodinách hledání se vzdávají a jdou zpět. Další satim pracují v Píkové, d'ně, Holštejnec, Buči, Podhradáku, Dagmarce.... Kubice a Dajent se v Dagmarce zalíbilo tak iše setam zapomeli a když chteli vystoupit, zjistili, že jsou zamčeni. Ivo okamžitě zalýjel záchranné práce na oštranění mříže mohutně povzbuzován teoretickými radami Dajenty. Díky bohu jejich soufaly rno saskel jeden z vracejících se jeskyňáři a zachránil je. Ota'skou však sistařa, eda setam oba nenechali uramkřout úmyslně.

RAICH - ZOBILA PŘIPRAVENÝ
SPELEOLOG

MARŠAL

Svazáci-speleologové

BOHUMÍN (jw) — V pěkném prostředí Moravského krasu ve dnech 6.—9. května proběhlo první setkání speleologů, které předchází konání sedmého mezinárodního speleologického kongresu. Náš Severomoravský kraj reprezentovali svazáci, členové speleologického klubu ORCUS při ZO SSM Železáren a drátoven v Bohumíně.

Pod záštitou Geografického ústavu Československé akademie věd probíhala mezi amatérskými a profesionálními speleology z celé naší republiky i ze zahraničí výměna zkušeností z výzkumu jeskyní a krasových oblastí. Při náročných speleologicko-alpinistických sestupech zdolala vybraná družstva účastníků některé obtížné propastovité lokality, kde si nejen ověřila svou fyzickou a lezeckou zdatnost, ale i nové zdolávací techniky.

První setkání speleologů v Moravském krasu, které bylo poznamenáno blížícím se 1. sjezdem České speleologické společnosti, znovu potvrdilo nutnost vytvoření jednotné centrálně řízené speleologické organizace, která by koordinovala činnost amatérských i profesionálních speleologů, po vzoru mnohých dalších evropských zemí.

BISKUP
(BEZ BOHA)

VYSTUPUJE
Z PÍKOVÉ
DĀNY

Jeskyňáři ZO SSM ORCUS nám píší:

Ve dnech 6.—9. května proběhlo v Moravském krasu první setkání speleologů, které předchází konání VII. mezinárodního kongresu speleologů. Této významné akce, která byla přispěvkem speleologů k oslavě 32. výročí osvobození naší vlasti, se účastnili jako zástupci našeho kraje také členové Speleologického klubu ORCUS ZO SSM ŽD Bohumín.

Po čtyřl dny probíhala pod záštitou Geografického ústavu Československé akademie věd mezi amatérskými i profesionálními speleology z celé naší republiky i zahraničí výměna zkušeností z výzkumu jeskyní a krásových oblastí. Na více než 20 exkurzích v několika sekcích se účastníci setkání seznámili s výsledky nejnovějších objevů v podzemí Moravského krasu.

Při náročných speleologických sestupech zdolala vybraná družstva účastníků některé obtížné propasťovité lokality, kde si nejen ověřili svou fyzickou a lezeckou zdatnost, ale i nové zdolávací metody a pomůcky.

Zástupci bohumínských speleologů, kteří již několik let spolupracují se speleologickými organizacemi Moravského krasu, jelí na toto

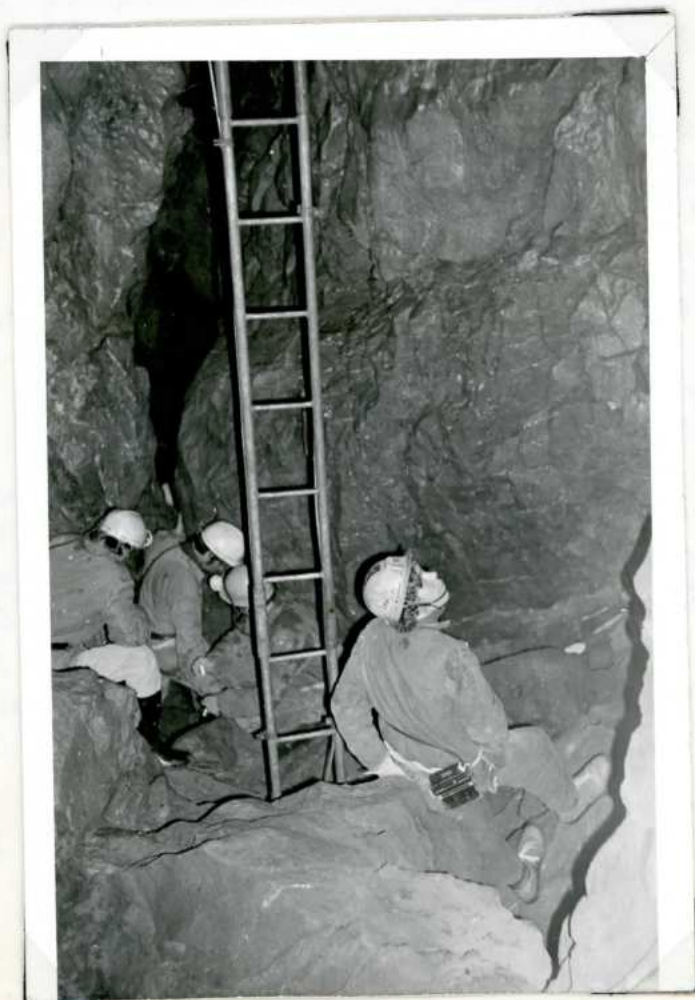
Plodná výměna zkušeností

setkání s novými poznatky ze zimní přípravy a s úkolem ověřit si v náročných terénech progresivní zdolávací pomůcky a lezeckou techniku. Tato akce byla pro ně i poslední přípravou na pokusný dlouhodobý sestup do podzemí, který proběhl minulý týden. Pochlubili se také nejnovějšími objevy v beskydských pseudokrásových lokalitách, které patří k největším a nejzajímavějším v minulém roce.

První setkání speleologů v Moravském krasu probíhalo ve znamení blížícího se I. sjezdu České speleologické společnosti, kterého se zástupci ORCUS také zúčastní a znovu potvrdilo nutnost vytvoření centrálně řízené speleologické organizace speleologů tak, jak je tomu již v mnoha evropských zemích.

JOSEF WAGNER

Snímek zachycuje jednoho ze členů speleologického klubu ORCUS Jana Smigu při překonávání úžin Staré Rasovky.

PIKOVÉ
JAMĚ

1. Když celý den prší o naši aktivitu se to nemůže projevít. Po akcích samozřejmě doplňujeme holštajnskou hospodou. Zpěv a ní se nese snad až do Brna. Jen opět Ferda má problémy se svým tělem a později i sáludkem. Kupodivu jej brzy následuje Milan. No ženy měly opět svých radostí. Neděle a zni i trochu slunce. Opět se rozhodáme na expedice ale Pepa se rozhoduje provést trochu změny. Jen utně opět trochu prověřit svalstvo některých našich členů. A tak se jede i na hladomornu. Slaňováři přes pecla a prusikováři - to to, co někteří sra's potřebují.

Slaňit po peclu - to je náčhara. Ovšem prusikovat těch 25 m to už je horsí. Zakládají Termít a Nirek Raich. Skušemy' Termít je samozřejmě nad ní a s radostí jemu vlastní skazuje Nirkon na klanu drny, klínu - no vše co najde pod nohama. Nakonec se smiluje a škodí mu i přilhu. Dole s tím se schromáždí desítky divo'ků, pozorovatelů, odborných rádco. Ajde za to Lana s Otou - kupodivu Lana pracuje skvěle a jede jako fretka. No její ch dvacet kilo neví problém s klanem vyžít. Brzy zjistí je za její kříží lano s Otovým. A tak se akce týjma' Termít. Do toci s Otou, obje jej ostěru a jeto. Lana je volná. Nastupuje Dorja na Milanových tieblerkách - ale chyba lávky. Praskel popruh. A tak ještě Kubica. Divo'ku stále přilývá. A Kubica jede. Vracejí se i všichni s expedice a tak pomalu končíme. Loučíme se se všemi, přivlíkáme a za chvíli mizí Ferdin Royš a Holštajnska - zatím co ostatní čekají na smij autolus.

Hroz Raich

RAICH
A TERMIT
NAD
RASOVY
A
HLADOMORNOU

AKCE PRO TELEVIZI

"MLADÝMA OČIMA"

10-13. 5

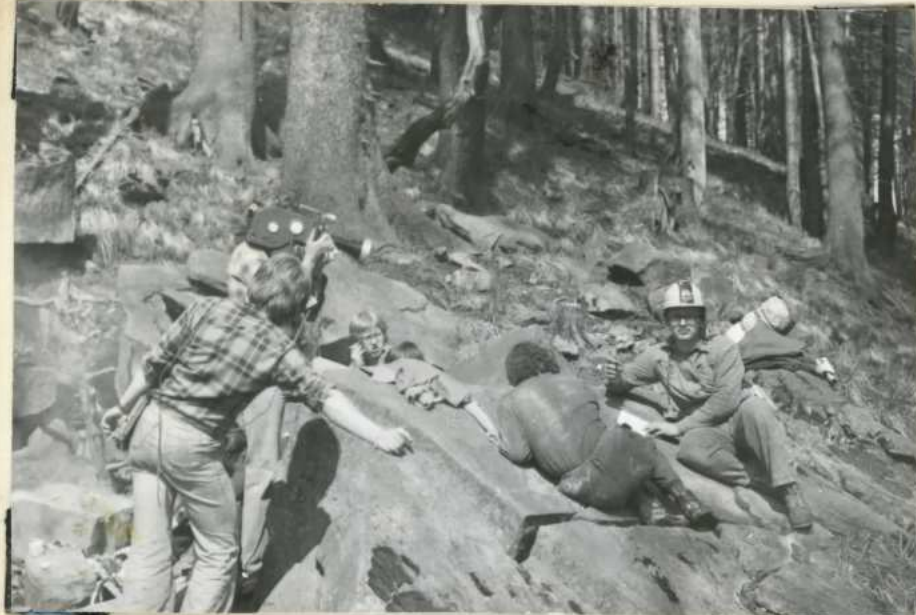
Je úterý 06⁰⁰ hod středoevropského času, když začíná naše největší akce. Pokusný sestup 84, který byl připraven pro Čes. televizi Ostrava a relaci Mladýma očima. V 6¹⁰ nasedají do Škody 103 + ZDB Pepa a Biskup aby naložili materiál a přemístili se k holubářskému klubovní kůle brněně, jiněho naložili i naši dmuo: 1. Martu, Otu, nejhezčí zdravotní sestru ve střední Evropě a přítele mokoři Zinu. Cestou už stačili najít bloudící Ljulu - psychologku, a tak máme vše a jedeme ke studiu Čes. Televize, kde již přestapuje Marek Reich. Tady se seznámujeme s kolektivním štábem, který program bude natáčet. Produkcí Vlasta Putek, kameraman Jarda Netunda, režie Honza Urbašák, redaktor Dalibor Zoruba, Dostou Hnolekem, Petrem Woloniecem. Kompletní odjíždíme na čelodnou za lesním Dokolem prokližt od chaty. Čekáme, čekáme - par lesní není doma. Atok sedíme zatímco naše škoda 103 odváží osádku na Pustevny Pepa přeseď do Gazaa Zina do Volky a nedeme kolenu na hřebek kněhkyže. Kupodivu vyjeli všichni i Aleš na své. Setce který sek nám také přidává. A začínáme pracovat. Pepa s Alešem - podporovatel radami Ziny vyndá její materiál k jeskyni a než se stačí převlíknout do fůraček přicházejí shora všichni ostotni: Milan, Hanz, Větešník, Ivo, Ota, Josef, Karol, Jaka, Pavlou a i tři učni - trempi. atd.

Krátký odpočinek a úkoly jsou rozděleny. Sedese nato. Větešník parta natákuje lana, Hanz brigáda spojení, čára grupa ostotni materiál a lana všecken ten zmatek foti. Pak si bere Pepa dva odvážné televizáky, aby je alespoň trochu seznámil s interierem. Kupodivu ani příliš překvapení jesky ním bahnem nebylo.

Prý je to dobré!

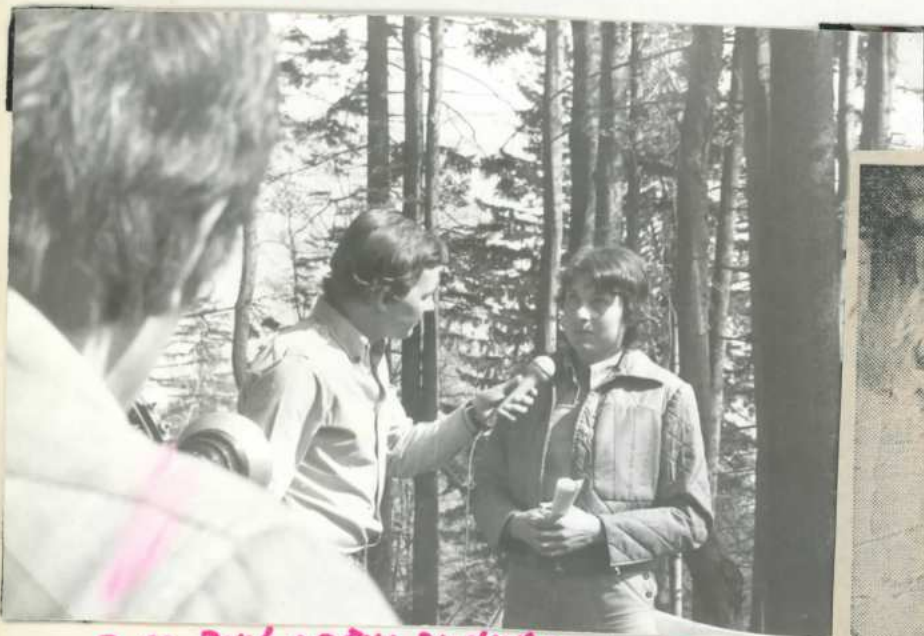
PŘI POGLEDNÍCH TESTECH

V jeskyni na Kněhyni

Čtyřdenní pobyt v podzemí

KNEHYNĚ (ČTK) — V hlubinách propasťovité jeskyně na Kněhyni v Beskydách zahájili včera čtyřdenní pobyt dva členové speleologického klubu SSM „Orcus“ z Bohumína. Oba jeskyňáři začali plnit program hlubinného pobytu, naplánovaný pracovníky oddělení psychologie práce Železáren a drátoven Bohumín, jehož účelem je prověřit psychické a fyzické možnosti člověka, nacházejícího se v osamění.

Čtvrtý hlubinný pobyt je přípravnou akcí členů Orcusu ke zdolání čtvrté nejhlubší jeskyně světa — Kilsi na planině Korckau v Sovětském svazu. Sestup do této propasti, hluboké 1082 metry, má být vrcholem letošní činnosti svazáků z Bohumína, kteří chtějí při něm překonat československý rekord. Dna propasti Kilsí doposud dosáhla jediná expedice sovětských speleologů v roce 1976.

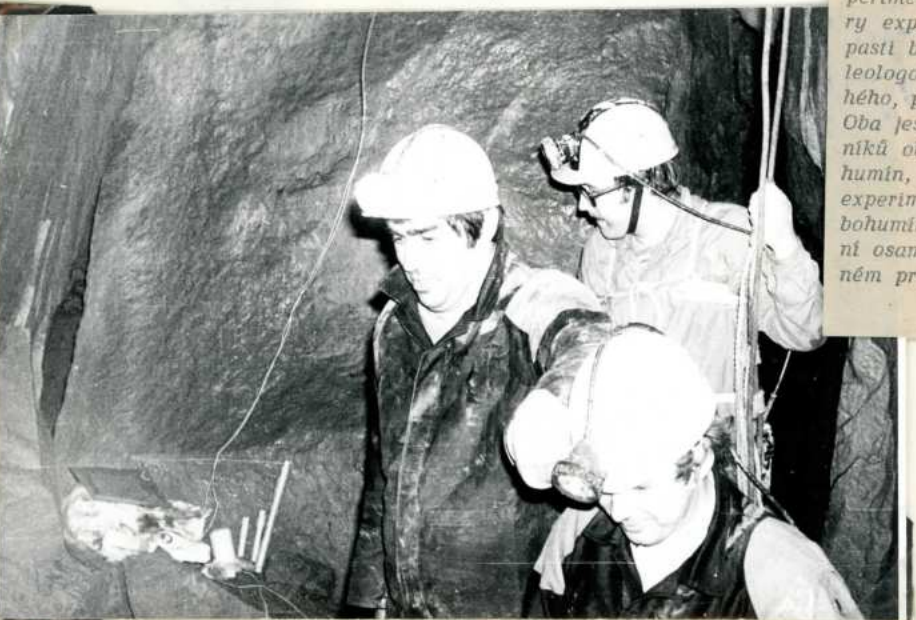

A CO POVÍ NAŠIM DIVÁKŮM LJUBAZ?

V těchto dnech uskutečnili experimentální dvoudenní pobyt v hlubinách kněhyňské propasťové jeskyně v Beskydech dva členové speleologického klubu „Orcus“ základní organizace SSM z Bohumína, kteří prověřovali čtvrtý experiment vědeckovýzkumného programu. Hlavními aktéry experimentálního pobytu v hlubinách jeskyně propasti byli Miroslav Řeichenbach a Aleš Daniš. Oba speleologové pobývali v podzemí izolovaně jeden od druhého, při průměrné teplotě 3,5 stupně Celsia, bez jídla. Oba jeskyňáři z Bohumína potvrdili předpoklady pracovníků oboru psychologie práce Železáren a drátoven Bohumín, kteří se svazáckým speleologickým klubem při experimentu spolupracovali. Experimentální pobyt dvou bohumínských svazáků má význam pro vědecké zkoumání osamocенých pobytů lidí v podzemí a jiném izolovaném prostředí za těžkých přírodních podmínek.

(Foto: ČTK — Fedor Gabčan)

N. SVOBODA

AUTOR SCÉNÁŘE
VLASTÍK ANDRLE

REŽIE: URŠÍŠEK - REDAKTOR: ZÁRUBA A MIREK

ROSTÍK - OSVĚTLOVAČ - JEZ
SVĚTEL

ALAN
MIRBE V KRAJLOVSTVI

KAMERA - JARDA
A REDAKTOR - DALÍK
(NEODOLATELNÝ)

Dobré hlavně bylo to že nepršelo. Biskup tentokrát
to usvětko boha vyurgoval vytečně. Dokonce nám i svítilo
slunce. A to na kněžství je skoro vzácnost. Materiál je
v podzemí a začínám. Klapka - natočíme. Čtyři kan-
didáti na sestup Aleš, Míra, Hanza a fingovaný Věs-
ník vyplní poslední testy za bezkrotu kamery.
Ljubá se naposled radí s Pepou a je rozhodnuto. Obleti
jsou Aleš - osoba B a Míra - osoba A. Ještě žese v krasu
naučil prusíkovat. Loučí se se všemi a míří na pár
dní do podzemí. Ať se jim daří.

Na poručku začíná normální život. Milan rozepisuje
služby a začne klobouk. Blíží se večer i sedláme kokki
na radu přichází učni - trenži se svými nástroji. A tak
se keca a peje, peje a keca. Noc je hezká - tady na
chodit do chaty - když lze spát i pod širákem.

Druhý den. Vše lepší jak má být. Kluci dole spí a nakore
televisní stůl netrpělivě čeká na jejich prolužení a by je
vedení Pepou mohli předpřadnout. Konečně jsou
všichni a začíná jeden z svířetných transportů.

Těžké, neformálně kamery, osvětlení, magnetofon-
to vše musí být tam dole do propasti se Mirkem.

Mírek je ve výšce nůladi a sádrý dotaz svířetného Dalíka
jej nemůže překvapit. Hotovo jde se nakore za Alešem.

Stojní oň je formou přímo nabitý a tak natočení s
našimi umělci je hračkou. Problémy sem tam vzniknou
při výstupu někoho z televizního stolu - ale tonie neměří
na všeobecné soukře. Vylišíme z díry až večer.

Televize je nenasytná a chce víc. Sesetíme se kolem okně
-synchron - natočíse. Dokonce i náš opět. Voto bude
krozné. A myslím taky že bylo. No uvidíme 2. července.

Konečně pro dnešek pokoj. Ještě dlouho sedíme
u táboráku a nad všeckem opět se nese Fedovo
hlaholení. Ferda právě přijel a decibely v okolí kněž-
ně rapídně narostly.

Čtvrtek - pro Aleše a Mírka den poslední. Ale to oni re-
vědi. Pomalu vše skládáme k zohřevu. V polodni opět
sestupuje Tv. stůl k Pepa - posílení Fedorem Gabčarem
zástupcem OTK. Opět kilogramy materiálu i lidí.
Natočíme i vlastní sestupovou cestu. Peps visí jako
netopýr nad propastí a osvětluje její
izkriev. Konečně u Mírka když se dovidíme

že je to s Alěšem zlí. Velmi jej bolí ledviny. Jediná možnost
oddát pokus. "Vydrž ještě chvíli" - říká mu Pepa do telefonu
"už jsme u tebe." Poslední záběry pro Alěše a Alěš vystupu-
je na povrch, kde se na něj kromě Ziny vrhají novináři
i televizisté. Mirkovi uchováme ještě 2 hodiny.
Konečně poslední pokyn a Mirek si oddychne. Leze
mezi nás. Je nahorela pro ostatní začínají likvida-
ce materiálu. Materiál postupně mizí v utrobách
Ferdova jaguára a celá akce končí.
Ne docela. Všichni postupně přecházíme na chatu
Okamžitě Milan, Pepa a Raich vytrácejí tvrdý režim.
V přizemí je jako v pekle. Kamna rozřavená do čirve-
na. Jako v kotelně. A takto kotelna byla. Musela
být. Drzost učni nesnála mezi. Proto museli nastou-
pit kati. První to odnesl Pavel Fiser. Zambuko
v přirodě jak sušičnice. Ostatní s tím unikají. Miro
Pepa a Milan je z v nehlíže nakonec pohorok a dolinách,
houštinami i sněhem Biskupa a Karla. Nakonec oba
končí v kotelně.

Nejtěžší mučení pro všechny byl však i importantní
stereo zpěv Pepy a Mira, který nevydrželi ani
myši. Koučimé ve dvě hodiny v práci. Právo znou.
Nějdříve mizí na straněch a v okolí svršky Monty
a Ziny a pak opět nastává teror. Vyklastky kati
jsou vystaveny a rajony jen frčí!

Chystáme se k odchodu a Zina stále něco chytí. Učni
vytrácejí opozici a chtějí kati vydirot. Chyba lávky.
"Kakaty nic neplatí!" "Chceme být milostiví" říká
Pepa a vrací Zině šaty. A dobře udeřel.

Cestou zpět nasedle kněhynt Peda Martina a
je to tady. Zino ukořoumíš. Martina
v šoku, Zina prauje a co zní. Ideme
na to říka Milan, s Pepou a nesou
něstastnou Martinu nasujek
oddech až na Pustevny. Tu se
naposled dělíme. Pedašme do cukrárny
Milan, Pepa, Martina, Biskup, Mira
a Karel a dovoďme si do nosu Slodké,
Kyselí - ostre! Dřijí šolí saš vuz
a my do něj nasedáme. V Rdoztoce
přibíráme tuprcklika Zinu a
chvíli jsme doma.

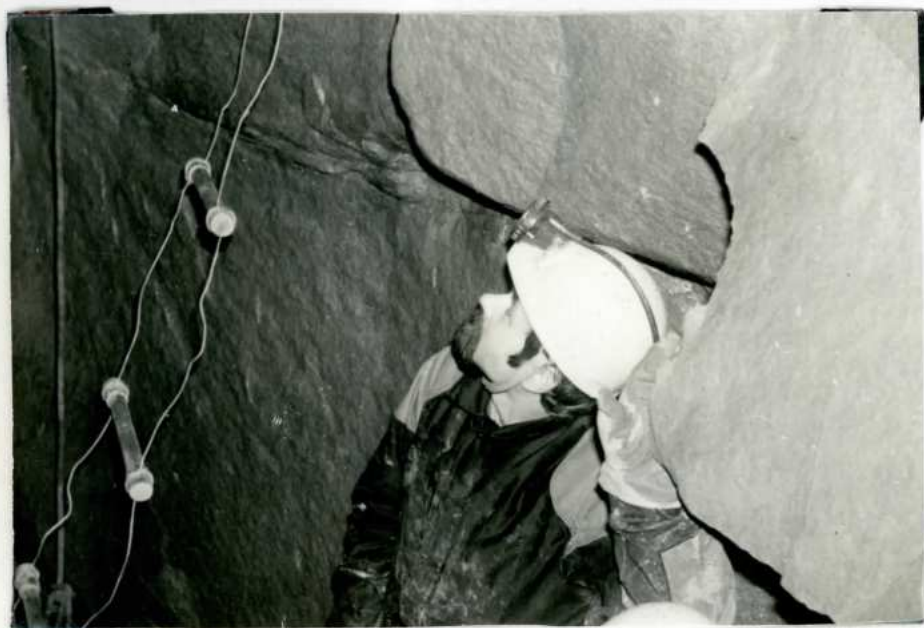

Moj Pepy

U ALEŠE
NA
VIZITĚ

„VÁGRA“
MIKULKA

- KONEČNĚ UŽA VENKU -

MIRA

ALEŠ

Je slunečné ráno, lesy se pozvolna probouzejí, stejně jako lidé hluboko v údolí. Jsme na hoře Kněhyni nad Čeladnou, kde na straní kolem obnažených hrstky balvanů začíná neobvyklý ruch. To dvacet členů svazáckého speleologického klubu ORCUS z Bohumína rozbaluje své „nádobíčko“. Za několik hodin zahájí už čtvrtý psychologickofyziologický pokus s dlouhodobým pobytem v podzemí. To vše za přítomnosti kamer televizního štábu pořadu „Mladýma očima“ z Ostavy.

▲ Pokus začíná. Do propasti spouští Josef Wagner.

Je úterý, 10. května 1977, 16 hodin třicet minut: Členové klubu ORCUS Aleš Daniš, 21letý klempíř, a Mirek Reichenbach, o rok starší zámečnick, se spouštějí po laně do téměř 80metrové skalní trhliny. Úkol je jasný — vydržet pod zemí co nejdéle. S sebou nemají prakticky nic. Na sobě fáračky, hornickou lampu, helmu, k tomu zápisník, spací pytle a teploměry. Žádnou stravu, vodu budou brát z podzemních zdrojů. Jak dlou-

První hlášení buď i ostatní ve stanech. Malé ohniště přitahuje prokřehlé speleology. Ti, kterým spánek nepřerušila ani zima, jsou ze spacáků vytaženi vůni gulášovky.

Je osm hodin, třicet minut: Volá Aleš. Odhaduje čas 9.00. Zatím se cítí výborně.

Čas 11.45 hodin: Mirek odhaduje čas 12.00. Zatím tedy nepatrně rozdíly. Jde prusíkovat propast.

Čas 21.00 hodin: Mirek se probudil a odhaduje čas 15.30. Je tedy kolem pěti hodin popředu. Tep má normální, teplota těla je o stupínek nad 37.

Je noc ze středy na čtvrtek. Čas: 2.52 hodin: Mirek oznamuje, že jde lept indikační skříčka. Podle něho je

▲ První spojení. Petr Téma přebírá Mirkovo hlášení.

Samotáři podzemí

▲ Ostatní jsou na povrchu, přesto v myšlenkách pod zemí s Alešem a Mirkem.

ho budou pod zemí? Dva až čtyři dny. Takovou dostávají odpověď. Přítom vedoucí klubu Josef Wagner už ví, že je po 50 hodinách vyzve telefonem, aby ukončili pokus.

Je 16 hodin 50 minut: Aleš zaujal své stanoviště v jeskyni Objevitelů v hloubce 25 metrů. Mirek pod propastí v hloubce 40 metrů. Prvním úkolem obou samotářů, spojených s povrchem telefonicky, je měření teploty a teploty. Všeudek? Tep 130, tělesná teplota 37,2 a teplota lokality je 4 stupně Celsia.

Večer, čas 22.10 hodin: Je navázáno telefonické spojení. Aleš nemá vlastně žádný úkol. O to je jeho pokus náročnější. Mirek má sledovat pomocí indikačních skříček posuny kamenných vrstev a prusíkovat propast, což je zvláštní způsob výstupu propastí. Na otázku, kolik si myslí, že je

hodin, udává čas 21.00. Oba se připravují ke spánku. Teplota klesá ke třem stupňům. Snad jim nebude ve spacácích zima.

Fyziologický den, což je laicky řečeno odhad času bez střídání světla a tmy noci. Toto porovnání má na starosti psychologička ŽDB Ljuba Šromová: „Sleduji psychické změny a odchylky ve vytvoření fyziologického dne. Proč to dělám? Může nastat nějaká stressová situace, jako zával a podobně, a my chceme znát, jak se člověk v takových situacích zachová.“

Středa, 11. května. Čas 7.00 hodin: Službu má Petr Téma, student čtvrtého ročníku gymnázia. Zvoní telefon: „Tady Mirek. Tak jsem se probudil. Kolik je hodin? Podle mě je tak sedm. Tep mám 115 a teplotu 37,2.“

už 7.30 ráno. Aleš se probudil a domnívá se, že spal asi sedm hodin. Skutečnost je osmnáct.

Čtvrtek, 12. května 1977, čas 12.00 hodin: „Jdu prusíkovat propast. Jsem zbitý jako pes.“ Tolik Mirek. Horší je to s Alešem. „Hlad nemám, ani žízeň. Je mi velká zima. Začínají mě bolet ledviny.“

Nastal čas i pro televizní štáb. Pokus se pomalu chýlí ke konci a redaktor Dalibor Záruba, režisér Jan Urbášek a kameraman Luděk Nekuďa s dalšími kolegy jsou již v pracovním, připraveni k sestupu. Chtějí být u toho. V pytlích se do tmavého otvoru pouš-

O POKUSU
OSTRAVSKÝ
VEČERNÍK

▲ Při skromném obědu jsme zastihli Zinu Káňovou, budoucí zdravotní sestru, a Petra Tému.

ti magnetofon, kamera i světla.

Je 15 hodin 15 minut. Zvoní telefon. „Je mi hrozně špatně. Asi, že to vzdám.“ Volá Aleš. Telefon bere Ljuba Sromová. „Co se děje, Aleši?“

„Asi jsem se pořádně prochládl. Strašně mě bolí ledviny. Vzdávám to, lezu nahoru.“ Netuší, že pokus dotáhl zdárně do konce. Za půl hodiny by ho totiž Josef Wagner odvolal.

„Rychle připravte čaj, piškoty a polévku. Petře, ty ho budeš jistit.“

Čtvrtek, 12. května. Po padesátihodinovém pobytu pod zemí se v otvoru skalní trhliny objevuje Aleš. Přemáhá bolest, ale leze nahoru bez cizí pomoci.

„Jaké to bylo? Poslední hodiny hrozně. Už jsem tu bolest nemohl vydržet. Padesát hodin? Tomu nevěřím. Co bych si dal místo piškotů? Pstruha na másle.“ Je na dně svých sil, přesto se usmívá. „Co jsem dělal? Nic, jen něco psal do zápisníku. Co? Jo, to kdybych věděl...“

První pobyt pod zemí má Aleš Daniš za sebou. A jak ho znají jeho kamarádi, jistě to nebyl jeho pobyt poslední.

Je odpoledne 16.00 hodin: Mirek v domněni, že je kolem půlnoci se chystá ke spánku. Je tedy asi o sedm hodin popředu.

Jsou dvě a půl hodiny po ukončení pokusu Aleše, když kolegové budí Mirka. Za několik minut se v trhlíně objevuje i on.

Kamera přede, Dalibor Záruba se ptá na první dojmy. Vše je v naprostém pořádku. Čtvrtý pokus bohumínských speleologů skončil. Už dnes však všichni myslí na pokusy další. Tak zlomte vaz! Přejeme mnoho dalších objevů v podzemí, a to nejen beskydských hor.

Text a foto: Břetislav Olšer

▲ Dalibor Záruba stěhuje televizní „nádobičku“

TELEVIZNÍ STAB publicistického magazínu Mladýma očima byl po tři dny až do večerního odpoledne svědkem pokusu mladých speleologů klubu ORCUS z Bohumína.

FOTO: AUTOR

VLASTIKOVA MLADÁ FRONTA

Televizní kamery svědkem pokusu mladých speleologů

Oči v říši netopýrů

Šum beskydských lesů a zručného potoku přehlušily hlasy zpěváků a tóny kytar. Do tmy pod vrcholem Kněhyně jen probleskovaly plaménky strážního ohně. Kolem něho na rozstředých balvanech seděly dvě party: členové televizního stábu publicistického pořadu Mladýma očima z Ostravy a svazáckého speleologického klubu ORCUS z Bohumína. Dva jeskyněři se však v šedesátimetrové skalnaté trhlíně už ukládali ke spánku. Každý zvlášť, v oddělených domech.

V pořadí čtvrtý psychologicko-fyziologický pokus s dlouhodobým pobytom v podzemí byl zahájen v úterý odpoledne. Svědky neobvyklého zkoumání budou zčásti i televizní diváci. Záhory kameramana Jaromíra Nekudy, rozhovorek redaktora Dalibora Záruby

před sestupem dvou odvážlivců byl ještě pouhou „procházkou“. Po poradě s psychologkou Ljubou Sromovou se rozhodil, že reportáž z podzemí se uskuteční až ve středu a ve čtvrtek, vždy po probuzení. „V kolik hodin?“ — ptá se režisér Jan Urbásek — čas však nelze stanovit. Mirek a Aleš si s sebou vzali jen nejnütnější — svítilny, psací potřeby, vodu, náhradní oblečení, spacáky a nafukovací podušky. Hodinky s sebou nemají, sleduje se totiž jejich tzv. fyziologický den — odhad času bez strídání světla a tmy noci. „Musíme ráno čekat, až se ozvou polním telefonem.“

Stáb přelapoval u propasti, všichni oblečení do zapůjčených hornických fáraček, se svítilnami na přilbách. V domněni, že je osm hodin, se Aleš probudil v devět. „Jdeme“ — zní povel a do šera propasti se spouští pytle s kamerou, magnetofonem a dalším televizním „nádobičkem“. Z kalhot se vám nekoří, tak můžete rychleji“ — ironicky popohání gymnazista Petr Téma režiséra pořadu při slaňování. Po prvních metrech v labyrintu chodeb se humor vytrácí. Do kolenou i loktů se zarývají ostré hroty skály. Pomału, s televizní technikou se opatrně skupina sune do říše netopýrů, blíž ke stanovištím Aleše a Mirka

Prostory pseudokrasové jeskyně, jedné z bájných zbojníka Ondráše, odkrývají svá prostá tajemství. Včera, po třech dnech, malé dobrodružství s kamerou skončilo. Televizní stáb magazínu Mladýma očima se chce dívat na zájmy a problémy mladých nejen z povrchu. Chce být při ději, být třeba v 60metrové propasti. A zda se úkolu zhostil dobře, to konečně posoudí diváci 27. července. Do té doby však budou mladí bahučinní jeskyněři o další krůček dál ve své touze za poznáním přírody.

VLASTIMIL ANDRLE

PSEUDOKRAS BESKYD

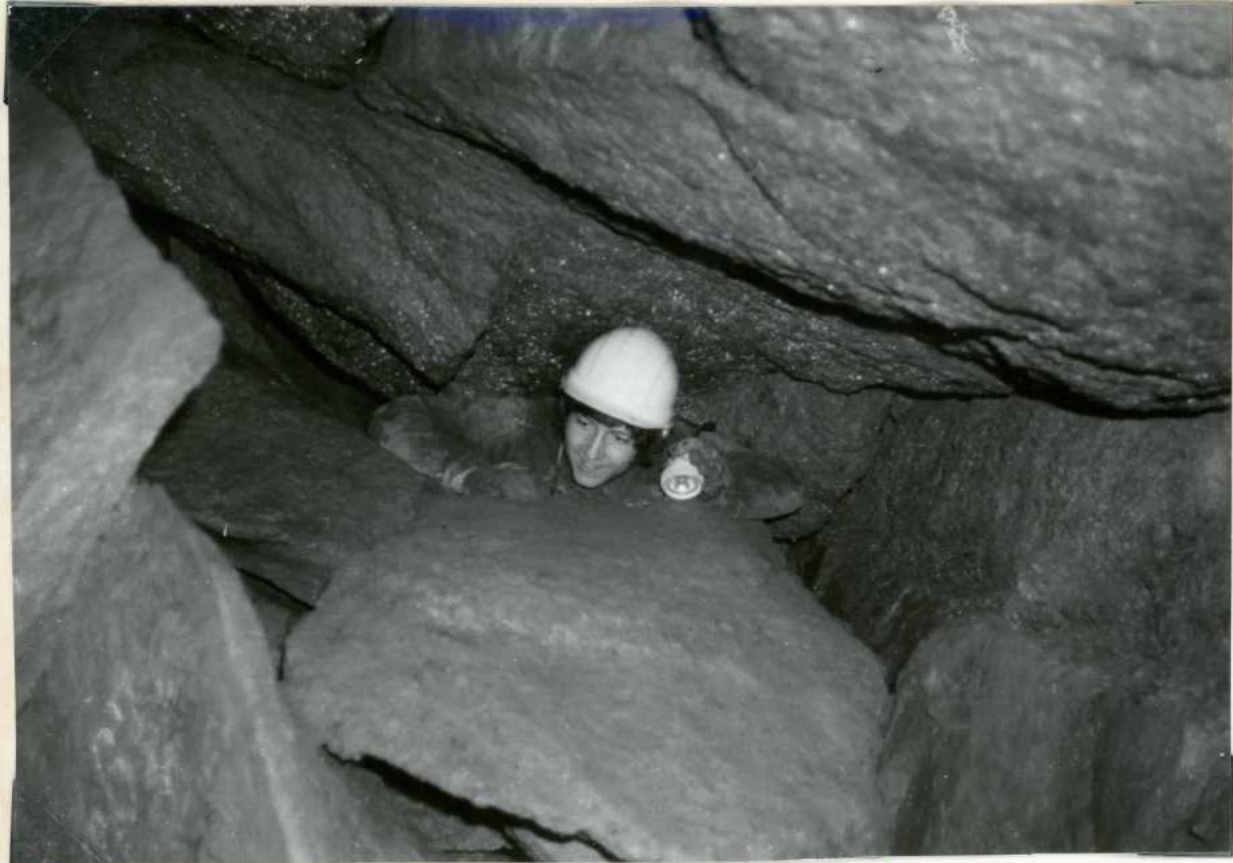
Tak se jmenovala akce pořádaná turistickým svazem a které hlavními aktéry jsme byli my. Krasovi turisté z celí naší republiky dostali chuť na svém svazu podívat se do Beskydských důr.

Na akci jsme vyjeli motorizovaní. Šofér minky Zaich ve svém stroji, Pepša, Biskup, Karel, Ota - to bylo hlavní obsazení. Stavili jsme se v Čeladné za lesním hostádem a pokračovali s klíčem od chaty v kapse ke srubce. Počasí světlé a zdálo se nám, že není moc, která by nám mohla pokazit záladu. Pokrama však přišla! Téměř u jeskyně ležely na cestě kmenný stoletých dubů. Neboť spílání a nádoby nás dole nedostanou, obrátíme auto a jedeme hledat jinou cestu. Končárně jsme u chaty a za chvíli ve fdrarkdele a neboť krasovi turisté zde ještě nejsou provádíme své práce. Podzemní křest ziskoda i Karel. V politně končárně přikážeji. Většina z nich zkušeně leze i když vyjímkou zde také byly. Někteří m bylo nutno vysvětlit, že dole nejsou ani schody a výbojkové osvětlení a tedy se a partni vyházkový šat do kněhyňské jeskyně moc nehodí.

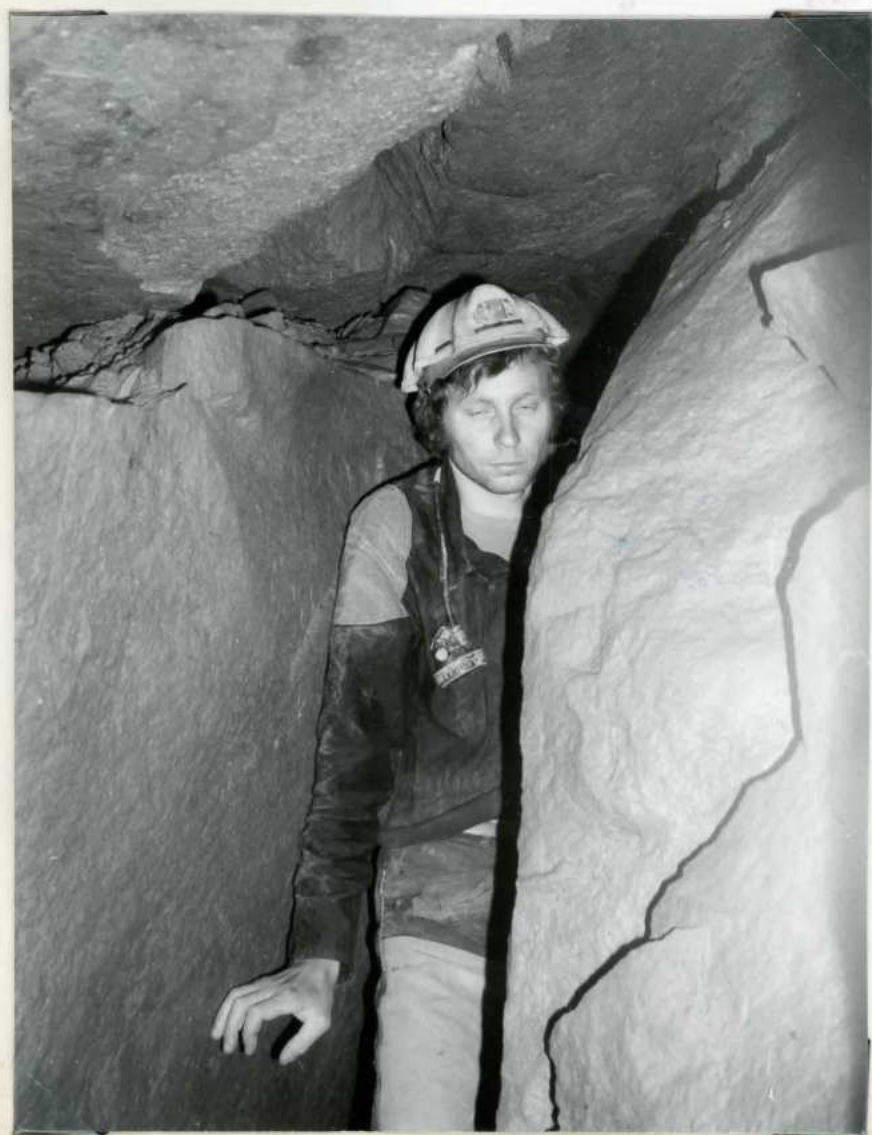
Alé vrládlí to všichni. Někteří přes velkou propast, jini krapnikovou chodbou. Alé touž zde také byl Pavel Fiser. Navecer přijždí i Ferda se svou chotí, proklínaje ostad i kmenný na cestě. Alak bere Ota a vrací se pro auto, které zanechal uprostřed kory. Vráceji se až večer, kdy už dávno hoří táborák.

Dáno se koná bleskový úklid a přesun klyřice. Tady dnes budeme dělat přívoce. Dojemci je podstatně mén a tak jedi vše staěle. Změřeni horkem i racho-tem okolo svíštěk závodních aut řešime situaci u nikem na Čeladnou do reky. Tady nám začína pravý ráj. chvíli topíme Biskupa, stavi me hráze, opět topíme Biskupa a pak zas plašime řidiče na cestě, opsalu-ji ce se uprostřed vozovky. Opět to bylo světlé. Pěd

JEN SE SMĚJ KARLIKU, ONO TĚ TO PŘEJDE
VE ZVONICI.

ZASE PĚRA
"OPILÝ"
NA AKCI!

5000

na

PUSTEVNÁGI

bylo lidí na Setkání mládeže, když tam také zamířili Petr König, Ivo, Pavel Sýkora, pracovat na Cyrilku, zatímco další pilně kmitali na klubovně.

Dostatek v pátek na Pustevny nebylo snadné. Ale co je řešit pro ORCUS. Slova chirovýjekum, speleologie a což pro kea - to je klíč ke všem dveřím - a tady klidky VB stejně. Rástoce musely kapitulovat (ke padlím všech smutně vracejících trampů) a naše vědecké kapacity pušit na hřebek. Na larovku si čas ještě počkali ale konečně tři autority všech věd staruby u Cyrilky. Jenže byl večer a na podílu začínal program. Což? Kapacita 0. + Pavel to řeší jasně - hop do Cyrilky, uschová botoly a miše se jít kulturně vyžívat. Program končí a je třeba říct a klavru složit. Ale kam? Volné místočko se najdeš a polšíra kem mají účastníci srazu zakázáno spát. Jenže pro ORCUS to neplatí. Konečně Pavel zaklikne a leze volné místo. Rozhazuje se a začne. Ale ouha. Kde je chyba. Neustále nám někdo slape na klavru? Bodeš by se. Dežime na klavru přístupové cestě k datrindm. Kousek se posuneme a usneme. Vtom někdo sořti do oči. „Coček“? vyskočí Petr. „Hlídko VB“, kontrole dokladů. Občanku má samozřejmě jen Pavel a tak spět přichází na scénu příkaz klavru. „F“ vy patříte k těm, jesty nů rům co tady byli minulý týden?“ hlásá velitel klidky a s omlouvami odchází. Nepočítám-li došší hlídky, kolý zedem parí ješ nám čurale rood klavami, nic se neděje. Je 07⁰⁰ ráno. „Budček“ ozývá se kolem. „Zaři má“ proi ho a otočí se na druhou stranu, pro naš oedce to neplatí. Konečně se 09⁰⁰ vybralujem a došší hlídko kláša. Převlíket do suadelsko na nastup. Niste, pravi Peta a leze do fa'raček a pod přítku u díny se údivu davu sakazuje vědeckou práci Ivo. Roztahuje skriptu, natáhuje pásmo, lozi steploměrem, krouží kompe sem. „Ano, říkají si diváci, tak pracuje ORCUS“, za filmo všichni tři mísi v potzemi, a by odpoledne opět štáti

Čtvrtý pokusný sestup našich speleologů snímala i Čs. televize

Ve dnech 10.—13. května uskutečnili svazáci ZO SSM speleologického klubu ORCUS již čtvrtý pokusný sestup do podzemí. Pokus, který byl dalším pokračováním loňské série, probíhal v propastovitě Kněhyňské jeskyni v Beskydách.

Nad ústím propasti stojí připraveni mladí speleologové i televizní štáb pořadu „Mladýma očima“, aby za několik okamžiků doprovodili dva odvězlivce do hlubin Kněhyňské

a Mirek Reichenbach budou hlavními aktéry této akce.

„Jak dlouho budete dole,“ odpovídá vedoucí akce na otázku Aleše, „závisí na tom, kolik vydržíte.“ Poslední pozdrav kamarádů, cvakání spouští fotoreportérů a Mirek s Alešem sestupují do propasti, každý na své oddělené stanoviště.

Ve středu časně ráno je televizní štáb, vedený režisérem Honzou Urbáškem, připraven pod vedením zkušených speleologů sestoupit za oběma „speleolonauly“. V propasti postupně mizí kamery, magnetofon, osvětlovač zařízení. Redaktor Dalimil Záruba, zvukař J. Mikulaščík, osvětlovač Petr Wołowiec a další si postupně zvykají na nebezpečný bahňatý terén, úzké pláztuky i strmé komíny. Horší je to s křehkou televizní technikou. „Pozor, jde kamera,“ Nepust mi tu nagruť,

sítky kilometrů filmového materiálu putují směrem šovi. Ten má úlohu nepomělně snadnější. Jeho povinnost, vlastně nic nedělat. Proč? Ljuba Šromovou totiž velmi zajímalo, jak se budou lišit časové odhady a psychické prožívání u obou osob diametrálně odlišně zatížených.

Čtvrtek odpoledne. Mirek se stále cítí výborně a že má dobrou náladu, prokázal i při druhém rozhovoru před kamerou, Aleš však stále více pocituje bolesti ledvin, které znemožňují jeho pohyb a nakonec se rozhoduje pokus předčasně ukončit, netušíc, že vlastně do plánovaného ukončení chybí jen několik hodin. Sám ještě vystupuje z propasti na povrch, kde se jej okamžitě ujímá zdravotnice. Teplý čaj a piškoty jsou jeho první stravou a za chvíli mizí i všechny bolesti. Večer dává vedoucí akce poslední pokyny i Mirkovi: „Ještě dvakrát vyprůsekej propast a můžeš nahoru.“ Po šedesáti hodinách odloučení a bez stravy, po překonání výš-

60 hodin

propasti. Čtyři vybraní členové ORCUSu zatím za vrčení kamery vyplňují na balvanech poslední testy a pouze psycholožka sestupu Ljuba Šromová a vedoucí celé akce Josef Wagner znají jména těch dvou, kteří se budou po několik dní podrobovat bez stravy těžkým psychickým i fyzickým zkouškám. Poslední test je vyplnění, a vše je jasné: Aleš Daniš, zaměstnanec hospodářské správy,

TISK JEŠTĚ
K POKUSU

V HLUBINÁCH KNĚHYŇE

ozývá se v prostorách, kde do věčerska pobývali pouze netopýři. Konečně je vše přestěhováno na dno Velké propasti a první rozhovor s Mirkem může začít.

„Jak se cítíš? Kolik je podle tebe hodin? Máš hlad?“ — to vše redaktora zajímá. Mirek má v pozemí úlohu opravdu náročnou.

Kromě obvyklých pozorování, odhadu času, měření teplot, teplot plynů je vystaven i náročným fyzickým testům. Několikrát denně musí pomoci lanu a volných smyček vystoupit patnáctimetrovou propastí a zdolat dno lokality, které je v hloubce 56 m. A to bez stravy! Měníme své stanoviště a de-

kového rozdílu více než 200 metrů ve volném laně, vystupuje i druhý speleolog na povrch.

Jak je to s jejich časovým odhadem? Mirek „předbíhá skutečný čas“ o 8 hodin a Aleš se opozdil pouze o jednu hodinu. Nyní jsou deníky obou účastníků pokusu, i zjištěné údaje podrobně zpracovávány, srovnávány s výsledky minulých sestupů a stanou se podkladem pro další činnost bohumínských speleologů. Stejně tak budou nyní zpracovány i stovky metrů filmového pásku, aby 20. července pořad „Mladýma očima“ přiblížil všem divákům průběh celé akce našich svazáků.

Čestmír Kupka

CHCETE SE OCHLADIT? TAK DO CYRILKY -

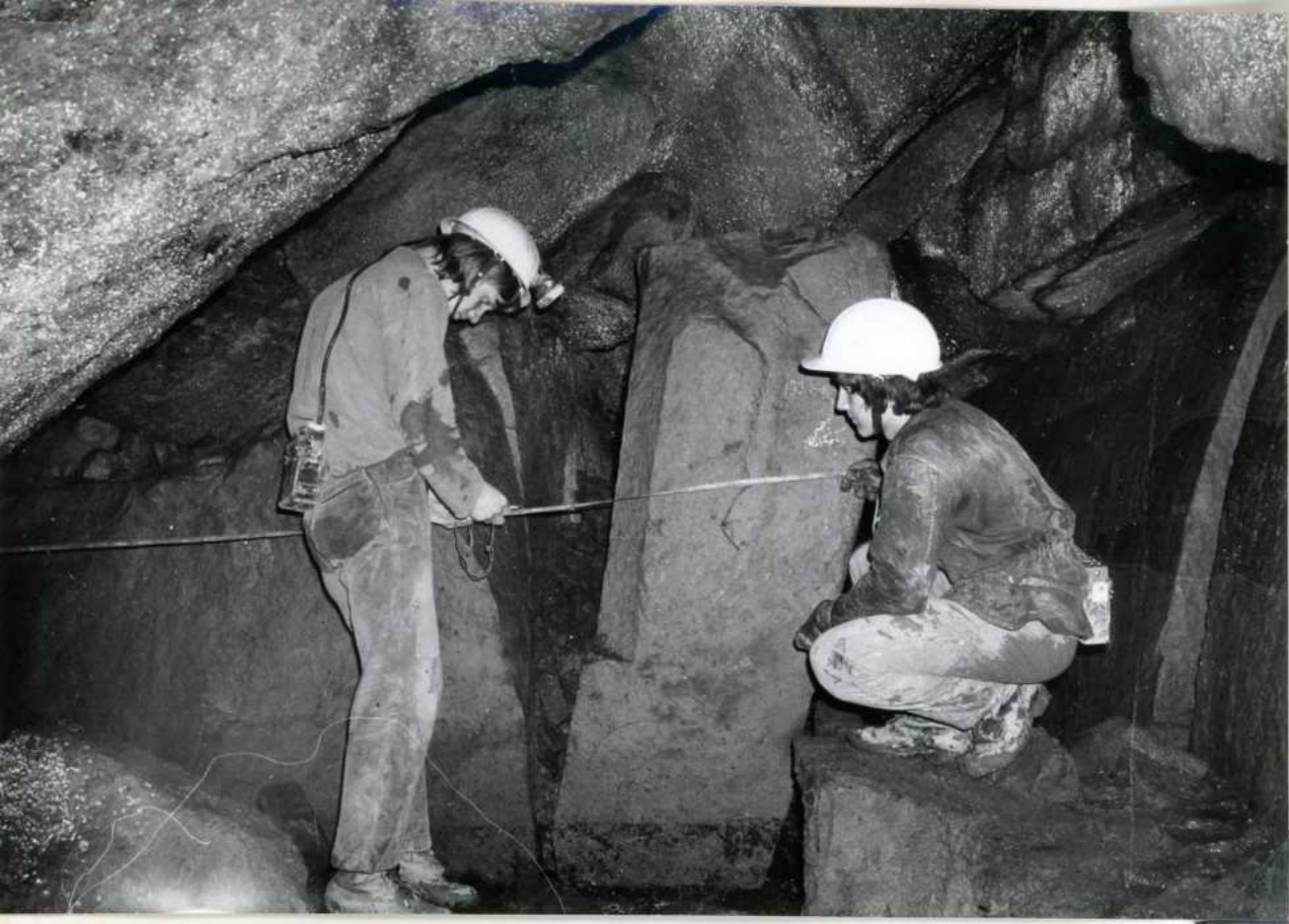

- anebo nohy do vody - to byl sen všech, kdo v sobotu ráno mířili na Pustevny. Slunce pálilo jak poslední koruna v kapse a tak nebylo divu, že Petr, Pepa, Karel a Pavel

Sykora toužili být co nejdříve vdeře. Nejdříve však bylo nutno utklidit okolí Cyrilky, neb svažáci po svém „Setkání“ nato nějak zapomeli a okolo vchodu se valilo množství tak na abouchatka a věšák pouze lišoval, že seba nemá svého sobědávčího pracovníka. Vchodu čněl k sobě objemný kmen stáletého smrku, dovnitř zaražený. Ale tu jsme ležce vytekli a pak už nic zebrační našemu sestupu. Ideme mapovat Starou část - což se docela nepodařilo minulé akci. Vše by probíhalo hladce kdyby... Kdyby se část podzemí nelikval nemilý rach. „To je trus kóniga“ - říká Pavel plazil se dál. „Takto mu bez pokuty neprojde. Tu hromádku si odpracuje“ zakončil problém Pepa. Zkoušíme nový objekt a fotografujeme. Vyložíme ves a ku podivu se obloha zatahla.

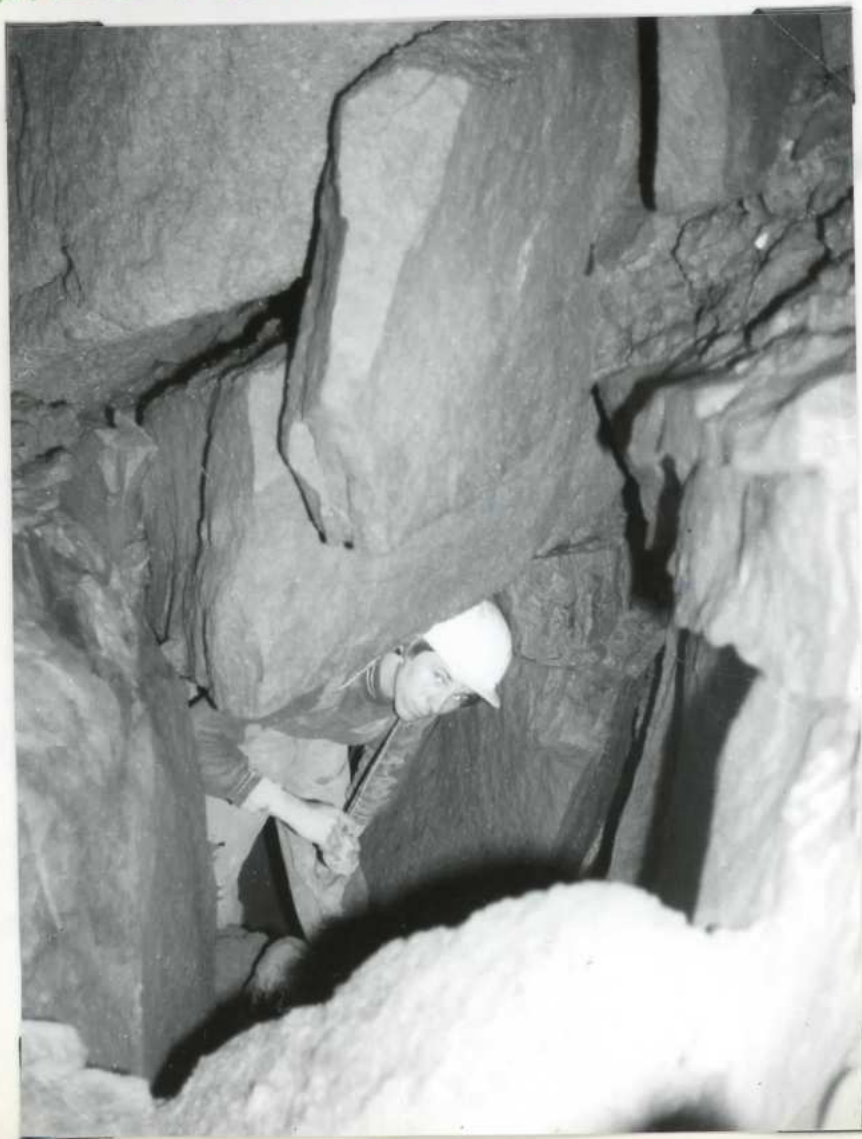
„Myslím, že pojíme a dáme si slušný pochod“, říká Petr a polije se pivem. Jen karlík zatím mlčí. A tak jdeme. Pustevny - kůňice. Dobrá tůra. „Musíme se vykoupat“ praví Pepa a zastavujeme kousek u křesťáka potoka s ledovou vodou. Odvážní ale jaksi vymizeli když ponořili prst do vody a on zmocíral. Sedíme Pepa své staré kosti moč po pas v ledové tůni. A ne být tvrdých potyřák o nohách na potokem a nakořeni Pavla po křesťáku - nic by se nedělo.

Cesta zpět tot' normální zlobivost.

KARLÍK A PAVEL MAPUJI' CYRILKOU

A

VETEŠNÍK
JIM
ZATÍM ŽEŽI'
STROP

Pro pionýry na Stožku

byla připravena další akce. Už tradičně se rozhodli pově-
dět a ukázat něco ze speleologie
v pionýrském táboře Pod Stožkem
naši členové.

U soboty ráno se na nádraží setkali vají Mirek, Zestka a Pepa. Aby z tabulinkova vystoupili až na pionýrský tábor. Tam již byli skale přivítáni vedoucí m mezinárodního tábora Honzou (neboť zde byla i skupina dětí z NDR) a po zjištění, že se chystají brigádnicít na výstavě doskočiště samozřejmě nemohli zůstat stranou. A tak oko loika se mohlo potěšit pohledem na světou soukru čest s lopatou, Mirka Račka s kolečkem a Pepy se všimco mupadlo domky. V nejlepším jako blesk se zde objevil Vašek Pilous a tak jsme nějaké to náradí vrazili do ruky jemu. Posilnění obědem jsme se vypravili na písek - neboť jak jest onamo doskočiště bez písku škodí zdraví. Měly to lehké výněst plně káry do prudkého kopce, což brzy všichni poznali. Ale „viktoria“ - překoviště je peně. Což? No do lesa! Řekli si Mirek s Pepou a už se nakáneli šiškami mezi smrký, zatímco Venca jel k vloku pro Vetešníka, Mirka Demjena a Otu. V tomto novém složení jsme se chystali na večer. Táborák plápolá a do kraj se nese chór převeckých pokusů, uspa'na jibe vše zide do 1 kilometru. Krápnu přičlázi k ránu z tábora i kamarád hodoleze Venca se žurkou ales nimi i de'st. Ten nepolevuje a tak se jde spat. Ráno je nehekké a do terénu nelze jít. A tak chystáme besedu pro pionýry v táboře. Stora se ujal Pepa a neví kdy skončit. Končí mu dochází dech a strída jej vena zatím co ostatní až příliš plně fotí. „A nyní dotazy“ Ahmed je spousta rukou nad hlavou. Co i nár' tak si myslí Pepa a všichni jsou spokojeni. Dolů jdeme si jedem různě. Váruv stroj má pouze mi'st pet a tak Petr s Mirkem jdou nešky. Tedy opět přistě!

Petr

Vzácné přírodní
ukazy:
čestřa u lopaty
Pepa a lopata

Vořba při besedě
pro pionýry

Orcus mezi pionýry

Ostrava [H]. — Do pionýrského tábora ROH Dolu Julius Fašák v Zimném pod Stočkem nedávno jablunkova přišli v sobotu a v neděli mladí speleologové — členové známého bohumínského klubu Orcus. Sedm nadšených jeskyňářů předvedlo dětem ukádky práce s lanem a především poutavě vyprávělo o svých výpravách do podzemí. Návštěvami pionýrských táborů sledují mladí speleologové nejen projevovat svého koníčka, ale snaží se mezi těmi nejmenšími získat i další zájemce. Loni tak například objevili dva chlapce, kteří už jsou členy klubu.

NOVÁ EPOCHA OBJEVŮ ?

Kde - no přece v Beskydách.
 Vsobotu ráno na ostravském nádraží se Vetešník, Biskup, Mirek Raich, Mirek Demjens, Karel, Ivo, Petr König, Pepa se setkávají s našim dnešním hostem Vaškem Běloruským - redaktorem Čs. rozhlasu. Sedesena Kněhyni. Biskup zřejmě to má u Boha stále dobře a tak počasí ráno přeje a tak přemýšlíme o tom, že jej poujšíme na Papeže. Několik krátkých zastovek a jsme u díry. Nejsmetu však sami. "Nejač! šilenci" říká Pepa při pohledu nadna mladochy v tričku a sbaterkou v ruce. "Co tu děláte, kdo jste?" Sypon se dotazy na ustrašeně vykližejíci "jestyřáři". "Tak dva jsou ještě dole" No my se tam hned kouknem". Začínáme akci a začíná jí potřás s Vaškem. Jak seslezt vstupní propasti, to je pro něj neřešitelný problém. Nakonec to řeší z rozčeseny-ma nahama pomoci Pepových rad. Stěhujeme se do Dómu objevitelů, kde kalésáme houf rozčesených haviřovských gymnázistů. Po zpovědi útoky jestyřáři" mapujeme. Vašek je stále servoznější a tak rychle notáči co chce a máže na kuru. Po několika hodinách vylézáme i my a začíná znovu notáčerst. Konečně má Václav plný pašek a je spokojen. Tedy se posilňujeme a znovu dolů. Tentokrát Vetešník vleppe vykažené gymnázisty (naši výzkroji) vede až nadno. V propasti víčíme na peclu i jámarách a fotíme. Berzi se večer a je zizeň. Vetešník a Mirek Demjens jdou nocovat do Rastoky a my popar pivcech v Tanečnici serracíme pod Kněhyni k Salaje. Ráno se jako švabi upira scházíme na Pustevněch a s Milarem Kiömerem a jeho ženou jdeme na Zory je. Dělíme se na skupiny a začíná "Prvotní výzkum". Aki nejmenší skupina neunika naši pozornosti. Spóry - to je pěkné ale jsou úzke a satim nikam nevedou. Ale co kdyby? Začínáme hrakat jako krteci, takat i tunové bloky. A úspěch jetader. Malá dírka sestále avětsuje a uide hloub. Diskujeme rával bloku a napeti roste s hromadou suje a hálvaki na hoře. A tak přece úspěch. "Rachova díra" je na světě. Kopa ni ras přístě. Končíme a jako vždy se stratila Nulanovi jeho díra Darja. Tentokrát z horolezcem. No snad ji najde a hoj ps

TU NAM KOPAT?

POSLEDNÍ PŘÍPRAVY před desetidenní expedicí ve Slovenském Krasu podnikl o víkendu svazáci speleologického klubu Orcus z Bohumína. V sobotu se mladí jeskyňáci věnovali dalšímu průzkumu jeskyně pod Knehyní v Beskydách, včera zkoumali některé prostory pod hrozkým nabeženem v okolí Radhoště. (ae)

H. FRONTA

U VCHODU
DO
RAICHOVY
DÍRY

JEDNA Z METOD
SPELEOVÝZKUMŮ

HOŠ
SI
HLEDÁ
MŮŽDO

KOPEME a KOPEME

a jak, úspěšně...

Na neškolní speleologii

Ivoš a Pavel se vydali

23. 7. 47 na Pustevky kopat. Původně jsme měli jet tři;

ale z nepochopitelných důvodů se nedostavil Aješ.

Po menších útrapách, pěšky z Frenštátu až u Radhoš, stezkou
pohádky se dostali šťastně až kolem dvanácté hodiny.

Po vydatné stravě, která se skládala ze dvou suchých

krajíčků chleba a jednoho plátku salámu, dali se do

navržené práce. Na hodku rozšířili vchoď, ani nevěděti jak.

Vykopali z útrobu ze země hromady kamení, strážka vypadá

to jako v Ostravě u Galdých. Prokopati se asi dohloubky

20m a délky 15m.

Zatím co Pavel kopat, Ivoš si schrupnul, mezitím se na jalet korund
a podobně, to co, co bychom ještě mohli po levnouhou obít.

Pavel se rozhodl zesi udělat u Radhošti; ještě uocni srichtu

a v neděti ráno pojedá domů. Ivoš se mu to snažil rozmluvit,

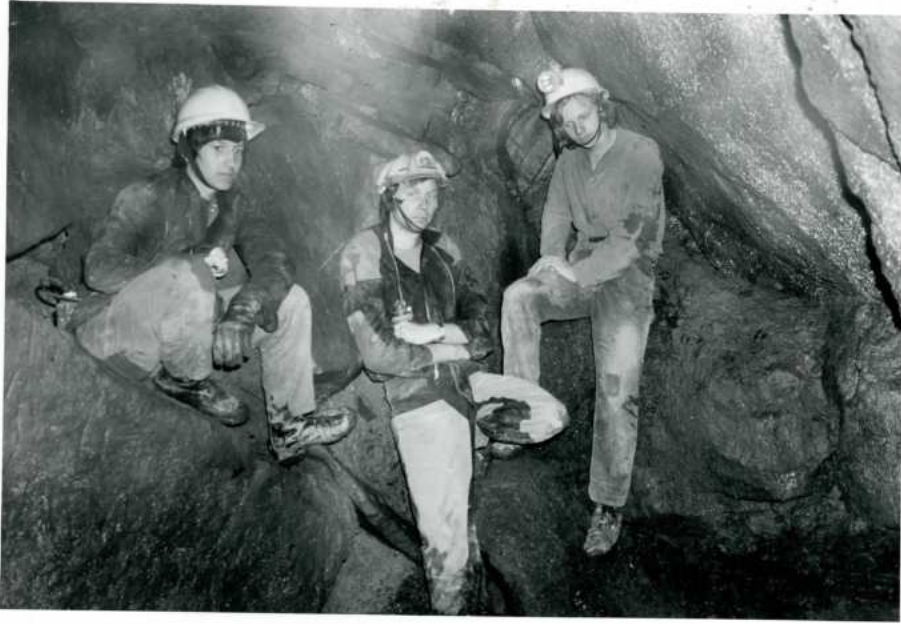
neúspěš. Obtekt se a šel k Rastocce sámu. Pavel došel

za uím až za hodinu a půl. Začal se vymlouvat, že sa mamú

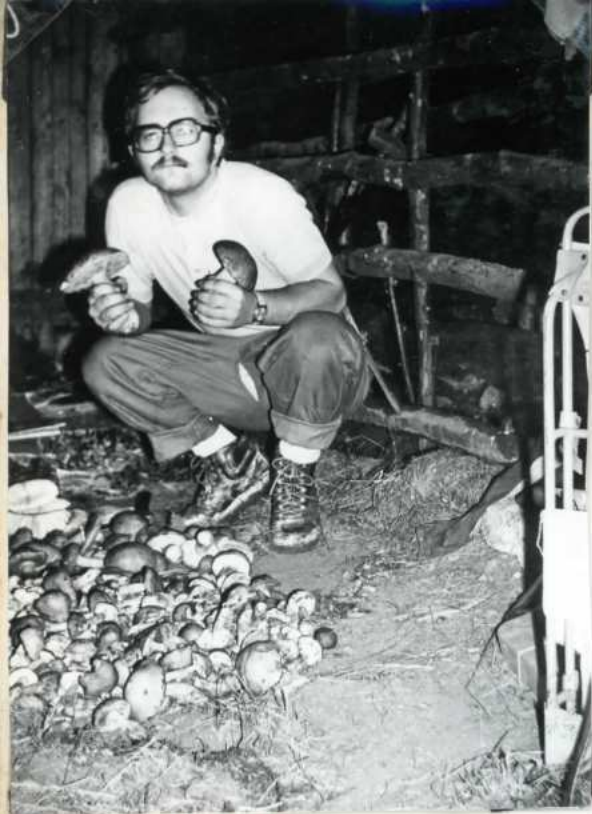
se dlatoi špatkě a že taková práce uka uá mtěky jemo sa vyolati

na uadnaži. Naseclamě do vlaku a jaclomě domů.

Ahoj Kuba.

TRIO
VORILCE

ZAČINA' EXPEDICE A SNI' HŘÍBOVÝ A'NOK

PLCH? NE' KUZICA
SUŠI' HOUZKY!

A JE TO TADY!
ZVONICA...
MADNI' PETR
KONIG

JET NA PECLU TO JE POŽITEK I VE ZVONICI'

EXPEDICE PLEŠÍVEC-77

Vrcholová akce roku je tady. Sedíme v rychlíku, vezoucí nás na Jižní Slovensko. Naš cíl je Plešivec a planiza. Vekšník, Biskup, Mirek, Demjen a Raich, Iv. Peh König, Pepa, Marta, Karlík, Ota, Termit obsazují dvě kupé do kterých v karaváně přistupují i Milana Křemr se svou polovičkou Darjou alias Zuku.

Cestovním agentem byl určen sice Vekšník - ale nějak mu ten transport vázne. Ve Zvolení nám ujíždí vlak na Plešivec. Čekáme. Sedeme do Filakova ... a čekáme. Z Filakova do Štefánikova - opět čekáme. Nyní autobusem do Plešivce a čekáme. Konečně Slavec. Vypadáme z vlaku a s námi batohy s desítky kilogramy materiálu. Začíná výstup na planizu. Slunce nepálí ale zál seřine pot. Za chvíli není suchá ani nit. Na celé ti nejdrůsi. Mirek Raich i Demjen, Pepa, Biskup. Krosny jsou stále těžší a konečně se objevuje vrchol a zachtví i ovčák. Semu cíle - je sobota odpoledne. Po výstupu by měl nastat odpočinek. Nato však není čas. Ideme hledat propast Diviáciu. Z Bukové hory (takji alespoň určil Termit) vdešti přes závrty, houštiny - stále podle azimutu. Nezdářílose. Neradi. V ovčíně zatím chystáme své bydliště. Znavení - usínáme.

Neděle ráno nás vítá deštěm. Setedy povoleno děle spát. Aťo je šance pro Milana aby rozvinul svou kuchyň. Vaříče, pekáče, hrnce ... Kuchyňský kout na pochodu. Šiase nikdo netříví k čemu tolik krabic a kachlí. Děšť ustává a my opět vyrážíme do terénu. Znovu na Bukovou horu (telle Termita) - měříme směr a jdeme. Chodíme - hledáme stále marně. Diviáciu nemáme. Zato sta a sta hřítků nám skoče do cesty. Mirek Raich je na koni. Nejdříve sbíráme vše. Koráky, modráky i praváky. Pak už jen praváky. Dlně jsou bundy, plné jsou košile ... V ovčíně to zachtví vypadá jako v houštině. Houbové gangy otáčely prostor ovčina. Suší se usude. Namíti nasené ba i na trámeck. Aťak je i neděle fuč. Pepa rozhoduje. "Zitro ve 14⁰⁰ se jde na Zvonice!"

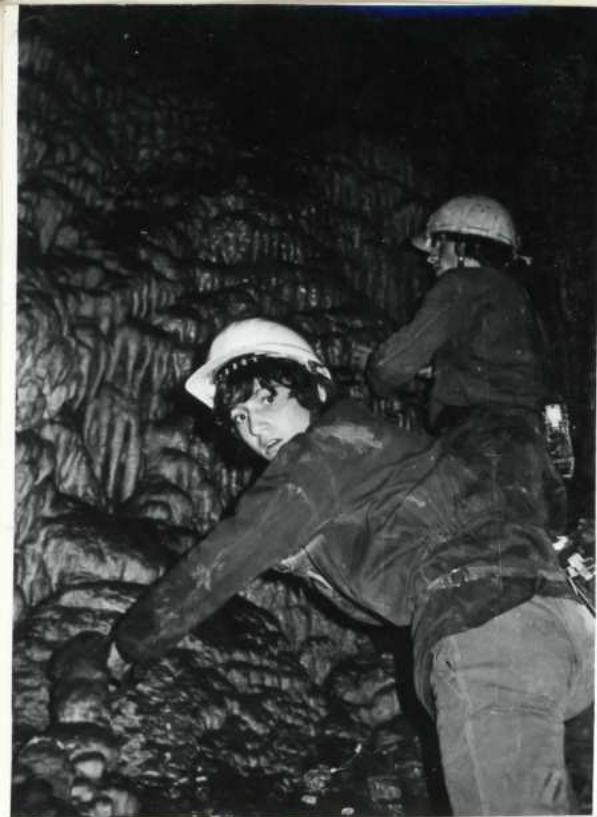
Pondělí - to je den pro Zvonice. Ráno vyráží jedna skupina vedena Biskupem do Slavce doplnit zásoby a druhá opět vedena Termitem hledá Diviáciu. jako minule - hřítků plno - propast zádrna. Na kupci četa se vrací a do oděvodu ke Zvonici zbytnají dvě hodiny. Co dělat? No přece trénig. Na krásný trávník nastupují dvě mužstva. Biskup, Vekšník a Karlík versus

obavírci a Pepa. Starší páni jsou lepší (ikdyž jim někdy balon dělá problémy) jenže smíla. A tak raději nechtějí mládež vřít. Hodina 4 je tu anjrdžime směr Zvonice. Všichni. Kypodivou ji pod vedením Pepy Biskupa a Boha bezpečně nalezáme. Neuvěřivé pohledy dopadají na jevu stuchny. Na vřání není čas. Lana dopadají směrem k mostu a jako první mezi větmi Hírek Ravek dnes vedoucí akce. A pak jeden za druhým. Poslední na most dopadl Větsník - zatímco Hanka a Zubaš se vrací do ovčína. Akce pokračuje a začínají nepřijemnosti. Po jedné straně propasti sjíždí dolů na pecku Hírek zatímco Pepa podruhé straně - ubes- bečen Termitem, že lano sáhá až na dno, jede přes karabínu. Chyba lávky - lano dolů nesáhlo - chybi 4 metry. Co dělat? Noviset a čekat na pomoc Hírka. "Pepo, nemohu dolů" volá Hírek z výšky 30 metrů zatímco na opačnou proudy vody. "zadržte se mi v pecku lano. Ukážou miš, říkají si Pepa a spouští se až po uzel. Nohy i ruce stále dřevěni vč. "Můžu možná sice v kapsě, ale... Svezu se s klavou dolů a zůstává viset za píchky. Několik skoupnutí a je nod s utoným kuželem - nyní jeu skok na ruce a rychle pomocí Hírka. Konečně jsou obadolo a sestup může bezpečně pokračovat.

Na dně se všichni rozložají jako švabi. Vyhládka je krásná a je cosi prohlížet a fotit. Pepa, Termit a Ota poletují se stativem po jedné straně, zatímco Milan bláhá na proti. Je po půlnoci když první začínají vystup. něhdy ujedou či nastane porucha (jako třeba vošovi vypadla po- jistka a on se musel z poloviny vrátit dolů) jdete rychle. Na laně se každý rád ně zapotí a vřáku přídá i stekající voda a tak není divu, že na mostě kdekoliv běhá okolo kroprů, zakřívají se. Nyní nastávají hooliny čekání. Lano je mokré, jímáry prokluzují a kdekoliv příliš smatkuje. Tak zkušený jestynní tvor jako Věts- ník si nevěří. Ale všichni musí ven. Jak - noukaš co umíš. Je to dřina. Konečně vylézá i Hírek. Je poledne. Pár lidí otestová dítky a napomenutí ale akce dopadla dobře. Sítujeme se zpět do Ovčína a unaveni uložáme. A to je již i který.

Středa - dospáváme nocni směnu ze Zvonice - ale Pepa je neuprosný. "Bu- dítch" - akdo neslyší - takobudi voda. Pracovní den začíná. Skupina na- kupčích opět sestupuje do slance - zatímco druhá skupina - dnes vede- ná Pepou opět vřází hledat Divačiču a ostatní propasti. Začínáme u Noli Penázněj - tu nalézáme lehu, poní i Velkou Penáznou. Ale co Divačiča? Pepa reviduje mapu a zchladivá - se Termit je tvor velmi omylný. To co dle něj byla Buková hora - takto Buková mělyta. Nacházíme tedy skutečnou Bukovou horu, určí- me azimut a postupujeme k vrli. Konečně po 700 metrech les - jaký hledáme a sa chvíli se ozývá vřákný křik Pavla: "Už ji máme" a opravdu ji máme. Nalézáme tradiční stracina, Zubaš a jdeme zpět.

NEROZLUČENÝ PÁR
- BISKUP - KARLÍK -

MIRA JISTI'

Bliž ke Kilsii

Bohumín [ae]. — Na desetidenní expedici do podzemí plavecké planiny v Jihošlovenském krasu odjeli v sobotu speleologové ZO SSM Železáren a strojíren v Bohumině. Cílem 13členné skupiny je průzkum více než sto metrů hlubokých jeskyní. Při náročných sestupech a výstupech si mládežníci prověří svou fyzickou zdatnost a dovednost, v labyrintech také zhotoví dokumentaci z výzdoby jednotlivých krasových útvarů. Tato akce je částí cílevědomé přípravy mladých speleologů na sestup do nově objevené jeskyně Kilsii v Uzbekistánu.

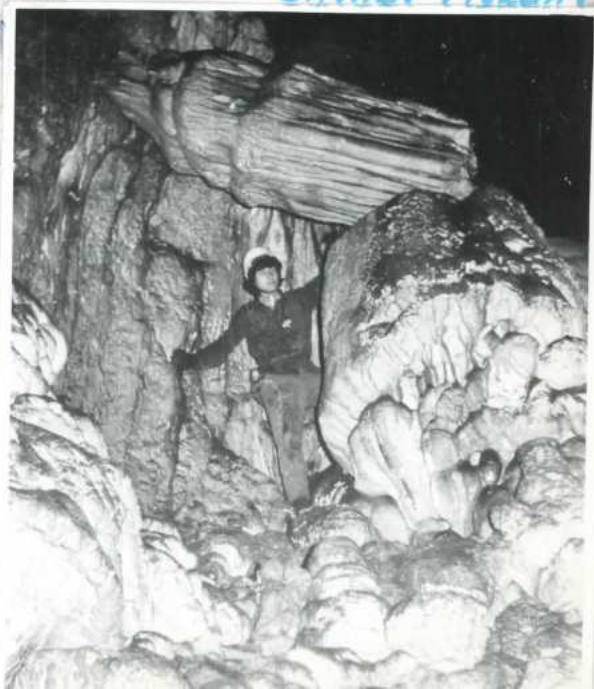

PONDELI
22. VIII. 77

2

KAREL DRŽI
ZÁVAL. VYDRŽÍ!

... A VŠE TO ZUŘIVĚ FOTÍ PEPA

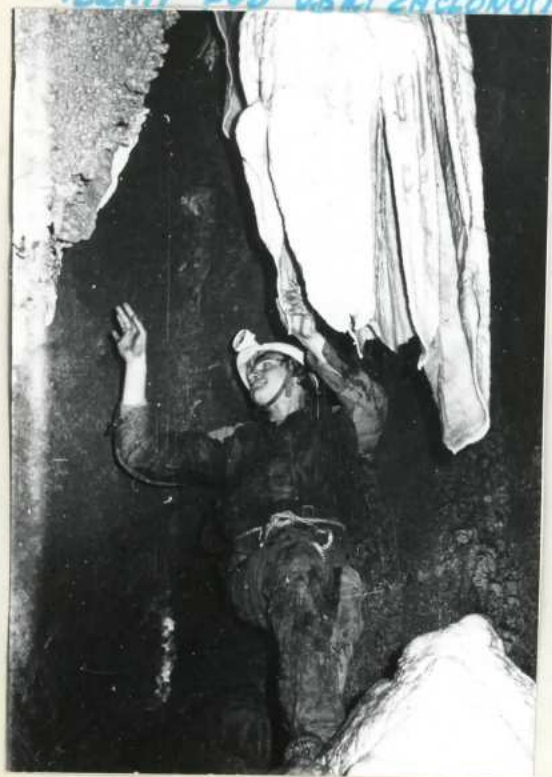

IVO JE VE FORMĚ. VYŽÍVÁ NA SOUŽOVÍ STÁDO KRAV. ATAKTO KONČÍ!

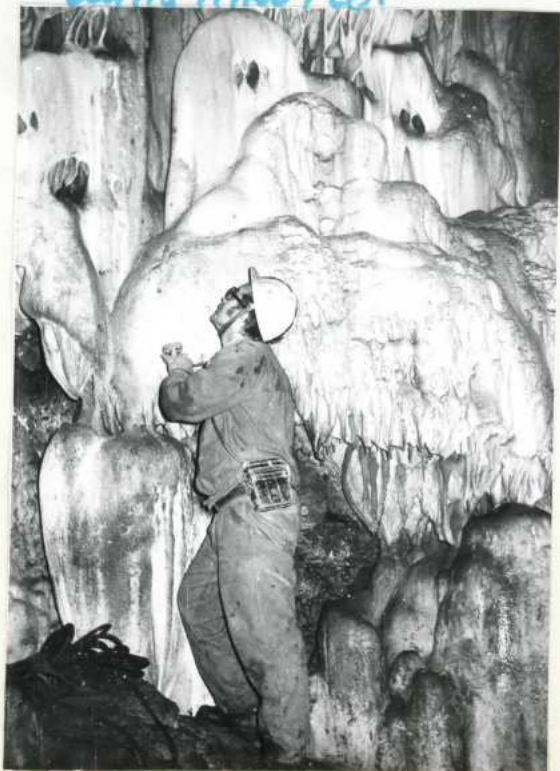

TO UŽ JEDEME
DO
DIVIČÍ
PROPASTI!

TERMIT POD OBŘÍ ZÁCLONOU

DUMIŠ MIRO, CO!

Stále stejný obraz - davy hřbitů a meze nima jako v sedmém neti Raich.
Na ovčíně se všechny sta' opět k akci. Přicházejí "kepsci" a Pepa je vítá
zhlamoucí: "Ma'm pro vás zlou zprávu - našli jsme diviáče a
jdeme na ni!" A šlo se. Tentokrát akce vede Vetešník, který je už
opět vesvě jeskynní kůži. Za ním míří v vstupní propasti Pepa,
Termut, ... poslední slova Petr König. Na dně třicetmetrové pro-
pasti pokračuje akce dále. Také me lana směrem na kančí dóm.
Pepa a Milan fotí krásnou výzdobu krápníků, jezírky, sintro a
milioni červených prsolitů. Kančí dóm je slova věk - ale to
nikdo kromě Pepy, Termuta a Vetešníka neviděl. Když byli všichni
na jeho dně - Petr jim to slovnostně za kluku rozdává a namířil.
Vracíme se zpět a míříme do dalších částí - dolů 127 metrů.
Tu sice Petr trochu zhlamol - neboť přílež dole ne našel. Myto
sáh napravujeme a zachvíle je čelni čtveřice na dně jezerní kódo-
mu skrášnou výzdobou. Ale co to? Nikde to rázne! Hodinu - a stále
další postup stojí. Končím stánuje Ota a vše vysvětluje. Začelo-
val horolezec Milan. Když se po několika pokusech vystráhal na ju'ma-
rech z kančího domu - zjistil, že před ním je další stěna (kterou každé
ostatní i se zroobraným očiama zdolal) ale on se opět musí nasadit
júmary a jistit se. Končím vyčerpán usedá na kolovaz a prodnes
končí. Akce opět nabírá tempo. Za věrečnou skupinu troji Termut, Pepa,
a Petr, kteří dosahují dna. Opět se blíží půl noc když začínáme
výstup na povrch. Pro změnu volným lezečím. Biskup, Karlík i
ostatní jsou vestněk ve svém životě. Končím v jezerním domě, kde
ke slovu opět přichází lano. Lehce a rychle (až na Milana, který ho tak
málem po rovině) dosahujeme dna vstupní propasti. Ale tady to
račina. Lano je mokré, napiká bahnem. Klouže oše - júmary i prúšky.
Marné jsou pokusy Biskupa, Raicha, voše výstup. Nejde to. Pepa a
Termut se dopálili. "Myslím, že vám to musí mla ukázat," a vyložají
bez problémů na povrch. Za nimi postupně i ostatní. Ale vy to více
než fuška na povrchu ještě Pepa uděluje tresty za neporádek v podzemí
a smeti - a nejeden - třeba značně unaven - slírá po okolí papírky
Už je **čtvrtek** a my se vracíme od diviáče ke korytu. Baktimesetu jako
ovce. To je lahoda! Ideme do ovčína a pro dnešek padla. Odpo-
činek. **Útra** aka' Penážnice.

Pátek Petr König vede jednu skupinu do Velké Penážnice. Asním
Vetešník, Mirek, Demjen, Biskup, Karlík, Ota, Ivo. Zdanlivě lehká
dla... Dolů šlo dobře. Nakonec. Přistěnování Petr tři krát
vypadl ale Biskup s pomocí boží toujisti zvládl.

Zatím Termut, Pepa a Raich mapují díry, které se nám podařilo
objevit. Sekrání trojici to jde skvěle. Zachvíle jsou hotovi. A tak se
vrací zpět k ovčínu. První skupina je stále ještě v díře a tak se jdeme
projít do lesa - nakráby. Květu se vracíme, navlíkáme overaly
- no prostě chystáme na akce. Snámí se chystá na svůj podzemní
křest ohněm i Martina.

Konečně vyběhá z díry poslední Petr a míříme dolů. Jde to
rychle. Marta se drží skvěle. Ve skupině chybí Milan
a Bubu je už se také do Penážnice chystali - jenže nakonec
a různýh důvodů kapitu lovali.

JE JIM NEJAK NESELO

VYZKOUŠET STĚNOVÁNÍ

DRŽÍ JAK
PŘÍBITÝ, POTVORA.

KONEČNĚ VÝSTUP

ALE JE TO DRŮNA

Alé my zatím pokračujeme v peňažnej. Výstupem. Zatím to jde dobře. Poslední leze Mirek. Je již ve vstupním ohně - uťom mu už zůdli všechny júnary a je bleskem dole. Nebýt lano mokré má zcela spálené ruce. Ale pak už to šlo skvěle. Imarťase překonávala. Prusíkovaťa líp než mnohý z uťnů. A tak jsme o půlnoci venku.

Sabota: je dnem houbařů - mánie hřibů vrcholí. Ale je sucho a rostou málo. Pepas Mirkem je ošak najdou ošude. Ovšem tolik - co dřív to neví. Nevadí - alespoň důhazyže rostou. V poledne balíme a chystáme se k odchodu. Tada zatížena batohy sestupuje zpět do Skarce. Naseda'me do autobusu a v Plešivu na rychlých směr Zvolen. A to jejíž neděle ráno a expedice je doma.

D VE VELKÉ,
PEŇAŽNE

M. Petř

TEMPO 29.

DESETIDENNÍ EXPEDIČNÍ VÝPRAVA SVAZÁKŮ

Plešivecká planina v Jihošlovenském krasu byla minulý měsíc místem konání desetidenní expediční výpravy svazáků speleologického klubu ORCUS.

Trináct mladých speleologů se vypravilo do jednoho z málo probádaných krasových terénů naší vlasti, aby zde na dně hlubokých propastí mezi stalagmity, stalagnáty a krasovými jezírky strávili část své dovolené. V průběhu expedice zdolali tři nejnáročnější a nejhlubší plešivecké planiny. Velkou Peňažnicu (hlubokou 84 metrů), obě větve Divílačej propastí s nádhernou krápníkovou výzdobou, jejíž stěny byly cvičně zdolávány volným lezením bez pomoci lan. Nejnáročnější 24hodinová akce probíhala v propasti Zvonica, jejíž vstupní studna má hloubku 100,5 met-

ru. Na jejím dně se nachází také nejvyšší stalagnát československých jeskyní, vysoký 25 metrů.

Jedním z úkolů pracovní expedice bylo i fotografování výzdoby propastí Plešivecké planiny a samotného zdolávání podzemních prostor. Při tomto si kromě fyzické a lezecké připravenosti ověřovali mladí jeskyňáci také nové lezecké pomůcky a techniku.

Dalším úkolem expediční výpravy byl i výzkum krasového terénu v jedné části Plešivecké planiny. Při tomto výzkumu se podařilo objevit dvě doposud neznámé propastí a na dně jed-

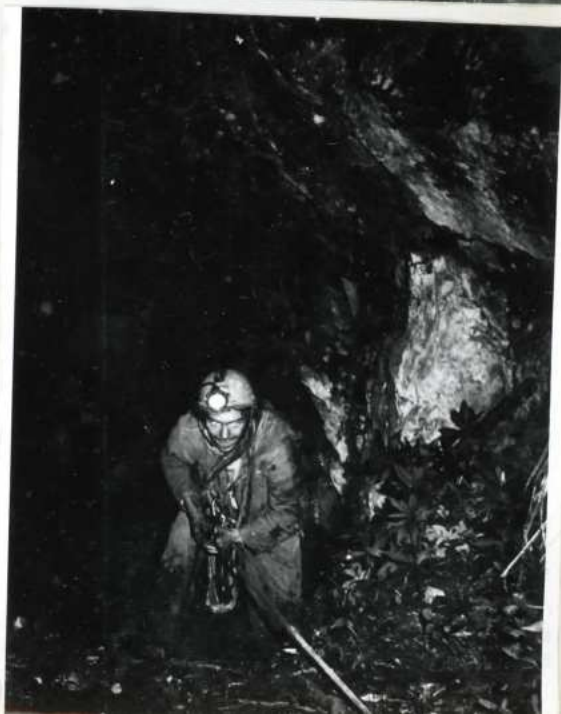
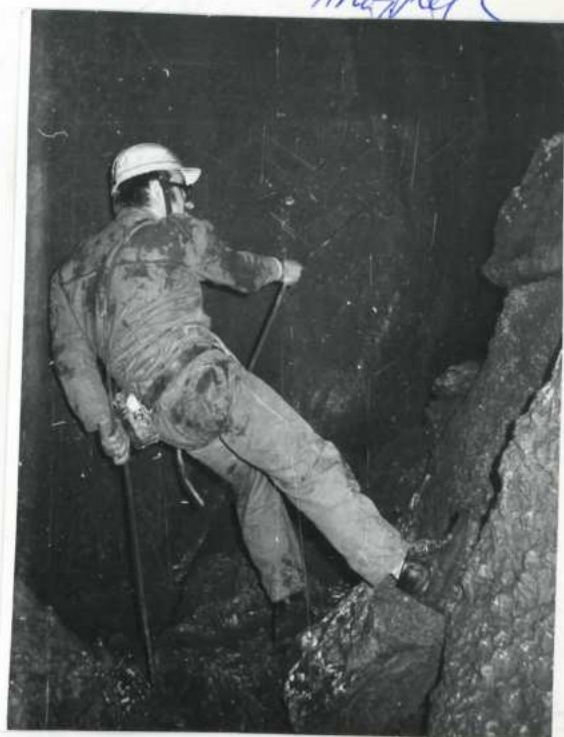
Blíž Kilsí

né z nich množství kosterních nálezů. Obě lokality byly našimi speleology v náročném, členitém terénu zaměřeny a byl zmapován jejich morfologický průběh. Zároveň byla provedena i fotodokumentace a vrčení kosterních zbytků.

Celá expediční výprava, při níž její účastníci překonali celkovou hloubku zdoláných propastí více než 350 metrů a v podzemí strávili 54 hodin, byla další z úspěšných akcí ZO SSM ORCUS a další proovrkou v jejich přípravě na chystanou expedici do Sovětského svazu a na sestup do nově objevené jeskyně Kilsí v Uzbekistánu.

Svazáci z této specifické mládežnické organizace našeho podniku tak stále dokazují, jakým způsobem lze podchyťit činnost a aktivitu mladých lidí a jak ji využít formou zájmové činnosti pro společnou věc.

ČESTMÍR KUPKA

MUS/M,
MUS/M
MUS/M...

Expedice z Bohumína

N. SVOBODA

7.9.77

V neděli 28. srpna se vrátilo z desetidenní expediční výpravy na Plešiveckou planinu v Jihošlovenském krasu 13 svazáků speleologického klubu Orcus z Bohumína.

V průběhu expedice zdolali mladí speleologové tři nejhlubší propasti této planiny — Velkou Peňažnicu (hl. 64 metrů), Diviačiu propast hlubokou 127 metrů a nejnáročnější propast Zvonici, jejíž vstupní propast měří 100,5 metru. Zvonica je známa nejen náročným výstupem, ale i třidvacetimetrovým stalagná-

tem, největším v československých jeskyních. Bohumínští jeskyňáři si ve velmi náročných podmínkách ověřili svou fyzickou připravenost, nové zdolávací pomůcky i metody překonávání propastí. Odměnou za námahu i nebezpečí sestupu byl pohled na nádhernou krápníkovou výzdobu všech propastí, kterou účastníci expedice zachytili na filmový materiál, což byl také jeden z úkolů výpravy kromě výzkumu krasového terénu jedné z částí Plešivecké planiny. Při tomto výzkumu se jim podařilo objevit dvě dosud neznámé propasti, které byly zmapovány a v náročném členitém terénu zaměřeny. Celá expediční výprava byla další z úspěšných akcí bohumínských speleologů a prověrkou v jejich přípravě na expedici do Sovětského svazu. (J. W.)

O EXPEDICI

Mezi stalagmity a stalagnáty

BOHUMÍN — V neděli 28. 8. se vrátili z desetidenní expedice do Slovenského krasu členové speleologického klubu ORCUS z Bohumína. O této akci bohumínských svazáků nám do redakce poslal J. Wagner zprávu, kterou otskujeme i s fotografiemi.

Plešivecká planina v Jihošlovenském krasu byla místem konání desetidenní expediční výpravy svazáků speleologického klubu ORCUS. Ve druhé polovině srpna se třináct mladých speleologů vypravilo do jednoho z málo probádaných krasových terénů naší vlasti, aby zde na dně hlubokých propastí mezi stalagmity, stalagnáty a krasovými jezírky strávili svou dovolenou. V průběhu expedice zdolali tři nejnáročnější a nejhlubší propasti Plešivecké planiny: Velkou Peňažnicu (hlubokou 64 metrů) a obě větve Diviacej propasti (hluboké 127 metrů), s nádhernou krápníkovou výzdobou, jejíž stěny byly cvičně zdolávány volným lezením bez pomoci lan). Nejnáročnější 24hodinová akce probíhala v propasti Zvonica, jejíž vstupní studna má hloubku 100,5 metru. Na dně této propasti se nachází také nejvyšší stalagnát československých jeskyní vysoký 23 metrů. Pohled na něho a na bohatou krápníkovou výzdobu Zvonice i ostatních lokalit

byl speleologům odměnou za nádhavý sestup.

Jedním z úkolů pracovní expedice bylo fotografování výzdoby propastí Plešivecké planiny a samotného zdolávání podzemních prostor. Při tomto zdolávání si kromě fyzické a lezecké připravenosti ověřovali mladí jeskyňáři také nové lezecké pomůcky a techniky.

Dalším úkolem expediční výpravy byl výzkum krasového terénu v jedné části Plešivecké planiny. Při tomto výzkumu se podařilo objevit dvě dosud neznámé propasti a na dně jedné z nich množství kosterních nálezů. Obě lokality byly bohumínskými speleology

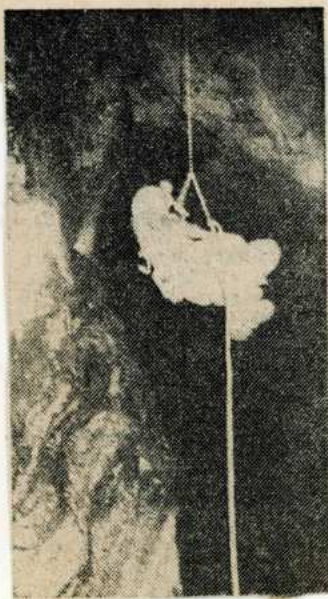
v náročném, členitém terénu zaměřeny a byl zmapován jejich morfologický průběh. Zároveň byla provedena i fotodokumentace a určení kosterních zbytků.

Expediční výprava, při níž její účastníci překonali celkovou hloubku zdolávaných propastí více než 350 metrů a v podzemí strávili 54 hodin, byla jednou z dalších úspěšných akcí bohumínského speleologického organizace a další prověrkou v jejich přípravě na chystanou expedici do Sovětského svazu.

Na prvním snímku je výstup ze dna Zvonice, na druhém největší krápník ve Zvonici.

KRÁPNÍKOVÉ NOVINY

2.9.77

3.9.1977

V

RAICHOVĚ DÍŘE

Na výzkum do Raichovy díry
se vydala zajímavá restava.

Termit, Josef, Kvak, Pepa s Irenou a nejmladším jesky-
ňákem Tomem. Ten se samozřejmě měl nejlip. trávice
výstupy na Pepových zádech. Vše probíhalo skvěle.
J počasí. Konečně jsme u Raichovy díry. Termita Pepa sbe-
jí obkroužit situaci. Situace je jasná. Plazit se, plazit se,
plazit se! Jako lyžička - neli hůř. Ale snažíme dostat
no sejdal. V úžině se prosoukává bez blížiny Peps doíl.
Termit to zkouší taky. Jenže přece jen má něco více
v brudníku a tak raněj zůstává viset klmbajíce
zadkem a nohama ve vzduchoprázdnu. Pepa se zatím
dere centimetrovými úžinami doíl. Prostor je už tak úzký
že by zde neprošel ani Vetešník. Tady tockce opět
kladiva a sekiče. Soukáme se zpět. Na hoře je krásně.
Adolů lezeme znovu. Js Josefem. Jenže ten se představuje
co by speleolog trochu neobvykle. Kde máš světlo? Jezvědavý
Pepa. „Nemám.“ dí Josef. „Kde máš helmu.“ „Nemám.“

Na tak-to vyblaven na akci doufám jel někdo z nás
naposled! A tak lezeme přece jen dolů. Mapujeme a
měříme. Konečně jsme opět venku. Nčo fotíme a
zkoumáme protější svak. A další díra! Vrukáme do ní
a opět se cpeme úzkými profily. Na zářijích to zřejmě
je vše úzký profil. To se ale uvidí příště!
Pro dnes končíme. Balíme a kráčíme klanovce. Tom
opět na zádech Pepy. Ale kupodivu se mu to moc
nelíbí. Dožaduje se chůze po své ose. A tak jde!
Ať si zvyká!

Michal Peps

OBJEVY V BISKUPOVCE

Akei začala pro někoho již
v přítku.

Ivo, Petr König, a jejich přítel Tomáš vy-
razili směrem na Kněžny. Dorazili sice
pouze do Redžtoky ale omlouva je čistá.
V sobotu ráno 'usedají' do vlaku Vekšník, Biskup, Karlík
Marta a učení aby se na Pustevnách setkali s
Pepou, který pro změnu zase cestoval ve Ferdově "blů"
žikadle s Irenou, Tomem a Sarkou.

Na posledním chvíli kapli lanovku a přečad nažány je
je pak už hračkou. Tam začíná vlastní akce. V Račkově
dítě. Vyláveni kladivem a sekačem v ní mizí Biskup
Karlík a Pepa nechtějí mladý pár na povrchu
svému osudu. Dnes číhá mahačka! Prosekot se tam to
pájde. V jednom z přílesí má problémy Karlík a tak i
ten raději zvětšujeme. Zatím je zde konec! Ale lokalita
má pokračování. Biskupovi visícímu vespáre se daří
probit dostatečný otvor a tak tam unikáme. Bokušil opravdivě
konec. Na povrchu zjišťujeme, že učení to s Martinou
nemohl vydržet a raději unikl do podzemí. Při zápalkách
se daleko nedostala tak se raději ke klamoře vrátil.

Tovšak pro dnes nestací. Biskupa a Karlíka to takhle
do Biskupovky. Mirek uniká do vnitř a najednou zjišťuje
je, že se někým propadá. Kam? Do objevu. Biskupovka
má pokračování. Chytá nás objevová kleska vašeň. Prostory
jsou nebezpečné vše je visí a co nevisí to se houpe. Lžeme
do míst kde lidská noha nikdy nevstoupila. Tak kvačí
a akce musí ne zakončit. Balíme a přes cukrárnu
na Pustevnách (kde díky bohu nejsou pouze zákusky)
pádlíme za Ferdou na chatu. Tam už všichni po
denní úřině odpočívají. Odpočíváme a slavíme úspěchy kdy
i my.

Neděle je dnem deště a kopání okopu okolo Ferdovy
chaty. Líjáh nelíjáh ročla do garáže resmi. A tak
kopeme až se z nás kouří. Chvillemi už smátem
hrampače má rázi více než go nutru ale
nikol je jasný. Končí Victoria!

Jedeme domů Pen

ŠÍLENCI na ZÁRYJÍCH

A je tady netopyřní sezóna. Spodzimem prouí nedočkavci a domácí páni rauji mají lepší místa v bestydských díráčk. A my samozřejmě musíme zářít. Hřeš, Demjen, Biskup, Honza a Josef (dva nováčci z Havířova) zalajují netopyřní pozorování v Cynice zatímco Raich, Pepa, König, Vetešník, Karlík a Honza (tež novociar) taknou na Záryje. König-grupa veslození Veteš-Karl-Honz mezi v Raichově díře majice jeden-jediný úkol. Zmapovat ji. Vše by šlo bez problémů kdyby... kdyby Biskupovo leino z minulí akce voneto a pukli-ny byly širší než Karlíkovi zadek. Chali byti spelo logem bude si jej muset trochu osoustružit. Ale pářátko Veteš a kupodivu i Petr König unikli všude. Tedy až na technické nedostatky v mapě-úspěch.

A co Pepa a Raich? Začali řezem terénu. Což pro tak zhušení dírolezce je maličkost. A pak? Pak je popadla ohřevatel-ská vděk. Stačila skulinka - co skulinka - prasklinka, aby v ní počali kopat a hrabat. V kamery, hláse, listi, pod kolovakem, u kolovaku... Za chvíli vypadali Záryje jako když je poryje. Vetešník při pohledu na směru okolí se jeke moudře zeptol, zda nevypukla válka, neboť v jedné chvíli se dvěma šilenciim P+M podařilo narazit na Raichov-ku a sypat jim tam dolů tuny kamery a suté.

Vše má svůj konec. Končíme na Záryjích a směřujeme na Puskovky. Demjen-parta již samozřejmě sedli v úkřárně, což pro nás nic není a tak to bereme klusem pod lanovkou do Ražtoky, za šilencův skřeků dědy lanovkaře, neboť běhání pod dráhou lanovou jest přísne zakázáno!

Domů se vracíme pozdě. Nevadí, sta'lo to za to.

Pepa

KARVINKA 17. 9.

45 hodin v podzemí

BOHUMÍN (Ik) — Na desetidenní expediční výpravu do jednoho z krasových útvarů středního Slovenska se v minulých dnech vypravili 13členná skupina mladých speleologů ZO SSM Orkus z bohumínských Železáren a drátoven. Skupina zdolala tři nejhlubší plešinecké planiny a nejnáročnější akci uskutečnila v propasti Zvonica. Účastníci expedice překonali hloubku 350 metrů a v podzemí strávili 45 hodin. Akce byla důležitou prověrkou v přípravě na sestup do nově objevené jeskyně Kilsi v Uzbekistánské SSR. **???**

TISK SE VRACÍ K
EXPEDICI
ALE KTERÝ MISTR
TO PSAL?
JEN ĚTI!

VÝSTUP
2
REŇAZŇEJ

RAICH VŘÍŠI DIVŮ

ORCUS na

ČERNÉ LOUCE

V neděli 25.9.1977

na Černé louce probíhala oslava Dne tisku, rozhlasu a televize. Anani' propagační vysílání televize. A jako nejúspěšnější pořad redakce vysílání pro mládež „Mladýma očima“ - pokusný sestup našeho klubu. Kritika jej vyhodnotila jako jeden z nejlepších vůbec. A to ještě ověřeno nebyla řet na psychologických kongresech. A tak v neděli na Černé louce. opět byl pořad opakovan a Pepa, Mirka, Aleš k němu spolu s Daliborem opět referovali a diskutovali pro návštěvníky areálu před televizními kamerami.

Speciální monitor - jak říkal Dalibor - měl zabudovaný i s. Mamula - který také na Černé louce byl. A vše to fotografovala Alena - budoucí Alešova choť. Znovu oživila kněhýně a celý pokus pro Aleši a Mirka. Pro nás všechny opět další kus propagační práce.

Mojkoj

VE STUDIU

ZLOMENÁ PAGOTA VE ZVONICI

FOTBAL TO JE HRA

amy se rozhodli hrát.

Původně fotbal i pak kopanou a nakonec vše co se dalo.

V pátek nastoupily naše řady k utkání proti kázkému soupeři - taximě drátku. Samý fotbalista. Tonoš však nemohlo postrádit. Zahájili jsme sice v početní převaze ale výkonostně mladší - hlavně gymnázisti nemohli stačit profíkům. Atak Fermit brzy lovil miě se sítě. Taktickým takem byl nástup Biskupa a Karlíka. Hra se oživila, ale teprve bylo 3:0. Pepa se snaží fotit ale jisto nemohl vydržet a ubíhá na hřiště. Z Raicha leje pot, a Kóniga po pádu krev. Všemerno - v druhém poločase to je již 5:0. A tak to skončilo. Ani šance Ivose při niť dokázal přestřelit branku z dvou metřů nic nepřinesla. Mohli bychom podat protest - neb vřadách soupeře hrálo několik registrovaných hráčů - což bylo proti pravidlům ale nešť.

Ideme na **KULTURU**

V Domě mládeže ŽDB totiž na kulturním večeru Marta má promítnout naše diapozitivy. Samozřejmě pro davý nášterníků, jak o tom byla řeč na vyšších insti-tucích. Ferda, Pepa, Mirek, Petr Kónig, Karlík sem přišli na pomoc Martě kdyby ty davý nemohla ovládnout. Davy se skládaly z dvou pořadatelů a dvou náhodných nášterníků. Bohužel pro ně. Mysli prohtědli obrázky, zasmáli se, pobavili.

Myslím, že příště moc rádi už takové akce organizovat nebudeme. Atak to vše šli ještě produkovat do kavárny. Js Ferdovou snoubenkou.

Alojz

NA DVOU FRONTÁCH

jsme se rozhodli tuto sobotu a
neděli bojovat.

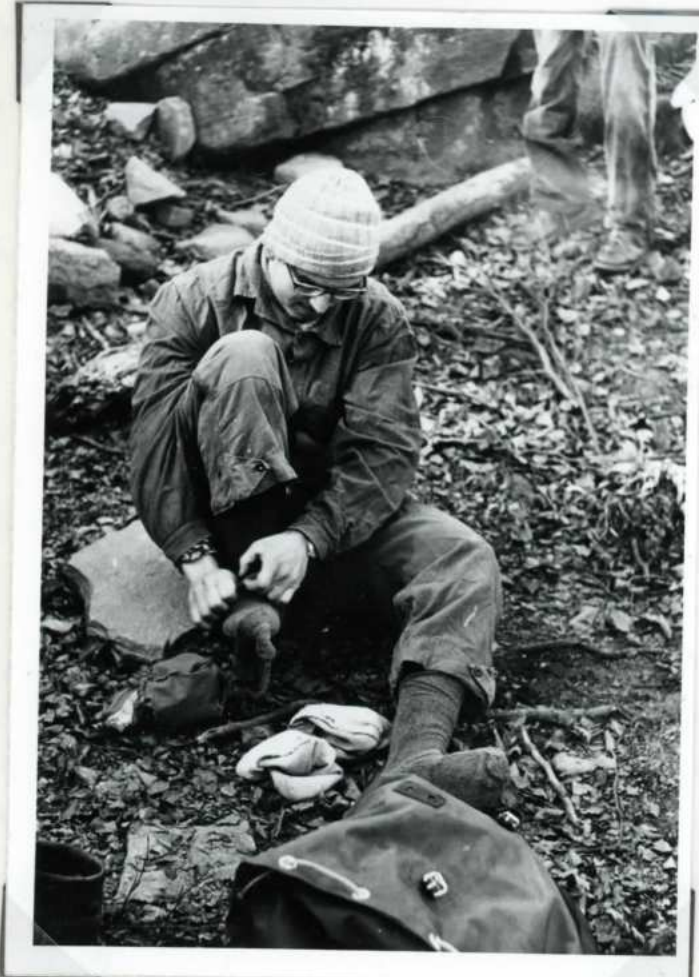
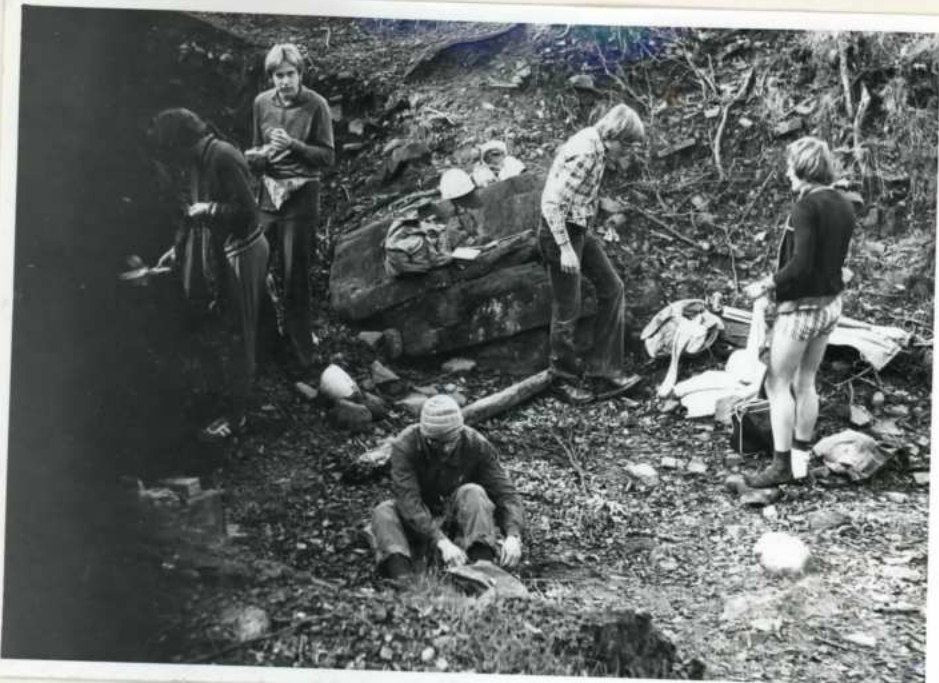
CYRILKA: na výzkum setopití a
mapování setu vydali Pepa a
morača. Horolize Brěta a gym-
nasisti z Havirova - 4 kusy.

lanovka samozřejmě nejede a tak
kned ušlop prožil plně svaly.
Starší Pepa to jasně řekl. Pustevny již
polorozněné nás vítaly skvělým počasím. Atok ne-
očkáme a jedeme do Cyrilky. Stará část zadní
část, Nová část a Brěta si pobírají uvědomovat do
čeho vlastně vlezlo. "To mi není" uklidňuje jej Pepa.
počkej v zimě" konečně je vše hotová a jsme venku.
Pocasi už není skvělé a tak půjdeme do křepa
Roztoky.

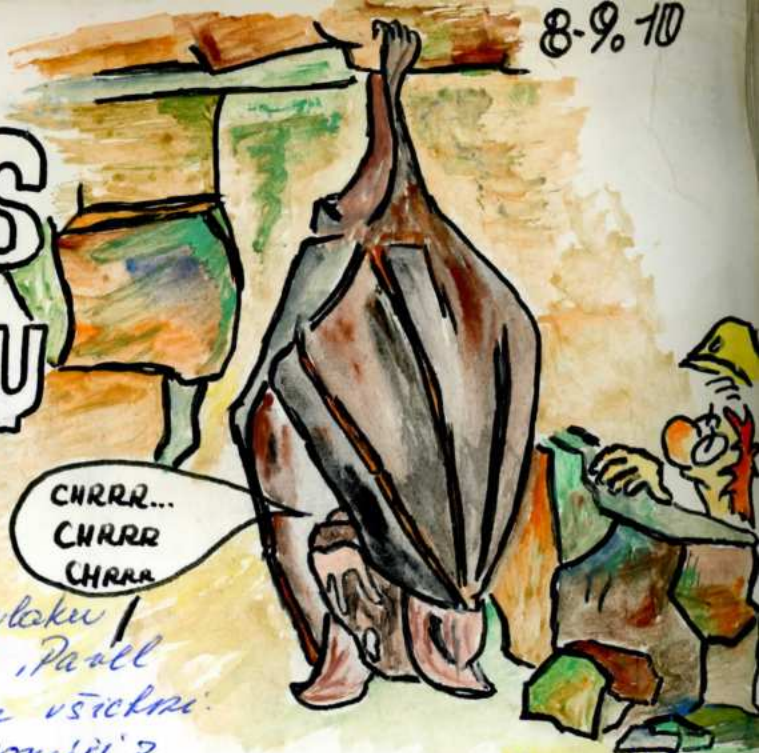
ČERMNÁ je obrovská fronta. Tu ráčli Ivo a Pavel Syko-
ra v doprovodu dvou laičky. Jachajili tím, že naspali
ve vlaku a Fuhtol projeli. Neradi. Odpoledne jsou konečně
u Black-Hitsu v Čermné. "Aha, užováš mámi" P - lepa
je hejny. "Ale adníkud vás anám?" A to je s circus
Seto naš starý známý ale chybi mi fousy. Okolij.
Atak Ivo + Pavel + dvě začínají práce v dolě. Nejdříve
složování na 2 patro. To jde skvěle. Horší je to s prusiko-
váním. Nějak to klouže. A tak se jde na 3 patro na seto-
pití. Doma jsou pouze čtyři. Konci a jdou s povolením
lesníka k čajdě. Je půlnoc když nikdo buři na vrata.
"Ven s čajdy, je naše" domáča se prav klipsa trempů.
"Nerajimá, my jsme starší domáci" říká Ivo, zol'za
kloubeji do spádků se sekercou pod klavou. Trempy spi
tedy venku a kři ranními sankcemi. Díky boku jen křozili.
Ráno Ivo s Pavlem pojímá střešný nospad.
A jedou pěšky do Hradce. Nedošli.

Suod přístě

NA „FRONTĚ“
PŘED
CYRILKOU

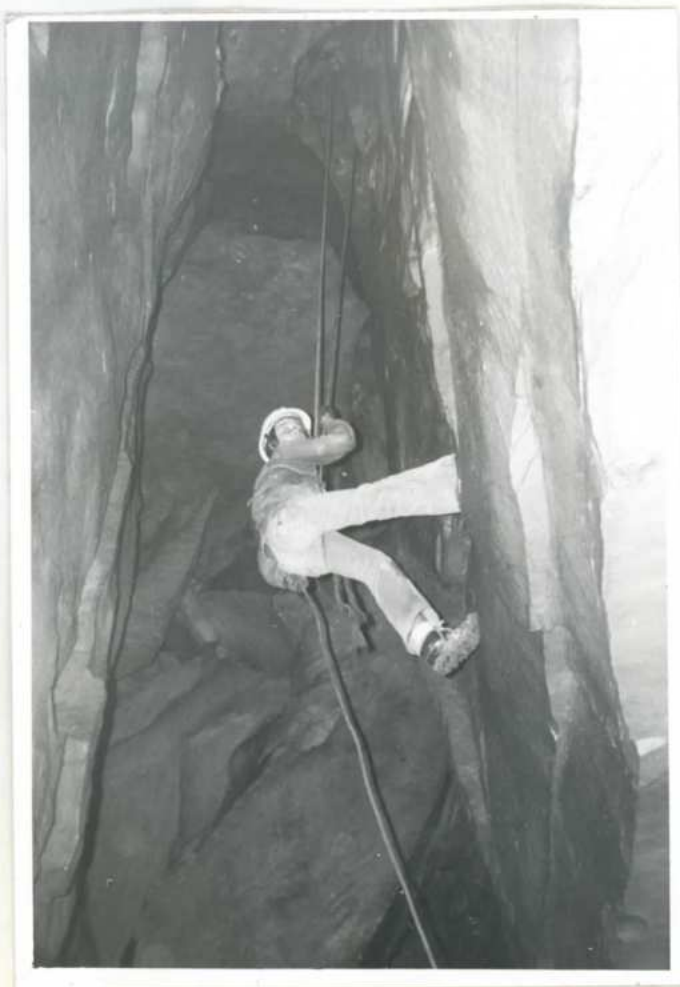
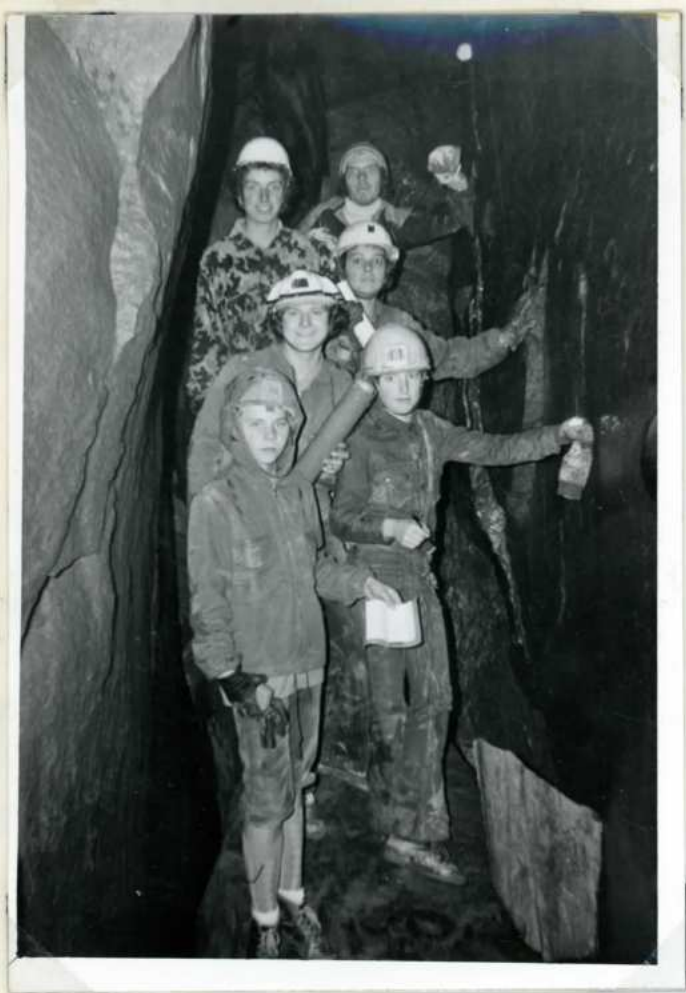
PRO NÁS I TURISTY

V Boku mizě nastupují do vlaku /
Petr König, Vekšník, Ota, Ivo, Pavel
Sýkora. To však nejsou všichni.
V Ostravě nás doplňují pionýři z
Ostravy z turistického oddělení. A pak už začala smůla.
Vlak měl zpoždění, autobus ujel, laovorka nejela.
A tak se šlo pěšky. Až ke knětyňské jeskyni. Tady
dnes bude náš RAJ. První mizí dole Vekšník aby si po-
povídal s netopýřy. Ihned za ním vede Petr dolů skupi-
nu turistů - ale jež bez Oty, který odpadl pod Pustevna-
mi pro zranění na noze. Kupodivu si na lankě
"turisté" vedou zdatně. Zatím dolů. Vstupní propast
velká propast a konečně dno. Podpisy do listiny
a začína výstup. Pro jednoho stůstek turistů je
cestou křížovou a márně pouští stýz když visí
za břicho ve spáře nemohatam ani zpět. Atak mu
musel pomoci Petr. Na Pustevnách se cesty dělí.
Vekšníka "turisté" chvátají domů Petr, Ivo, Pavel
hledají noček. Cesta noci není příjemná očem
u všech svědci stoupající počet bouli a modřin.
Neděle. Ranu probuzení není nikdy příjemné a
působí na mozek. Atak se nikdo nediví i když
si Ivo a Pavel vykasují své svrsky (které se kelibily
otšníkovi v Janěšovicích) na stromy. Pročáku smě-
rem na Záryje nám brzy protivily svídave oči
ochraňují, provádějících nás na každém kroku.

Atak končíme a jdeme
domů

Dle Petra

NÁRODNÍ SMĚNY

15.10
22.10
30.10

Měsíc říjen byl pro nás ve znamení brigád a národních směn. Bodejť taky ne. Blíží se zima a tak musíme klubovnu šturmovat.

Kromě mnoha dalších brigád po celý rok jsme nastoupili na klubovnu i tyto dvě soboty.

15.10 - vedení prací tere Biskup a jemu co by helpři poskali Vetešník, Petr, Pavel, Ivo. Co by na učeně náliřského za práce však nevpada konstatují odpovídne ná druhí smění Pepa, Mirek Raicha Čestá. Jasní je pouze to, že Biskup omi brigádu raspárol značně smožer pod višni na zahradě, třebaže již dávno višně nerostly, kde jej našťestí našla rodina v domění ač spačnul z višně.

22.10 Další národní směna. A tu se objevují Pepa, Ivo, Biskup, Pavel, Petr a Mirek Hires (končre)

A opět natřáme, smirkujeme a znovu natřáme to co již natřeno bylo. A po práci? Teďe nu do Lučyně Tam Ališ sepsije svobodu. A tak na Ališovou Svobodu doplatil nejvíč Petr König. Ale podařilo se nám ho dotáhnout domů. Přecitlo, dťo je hlavní. Prý už nikdy ani měichne k lahvi od piva. Uvidíme.

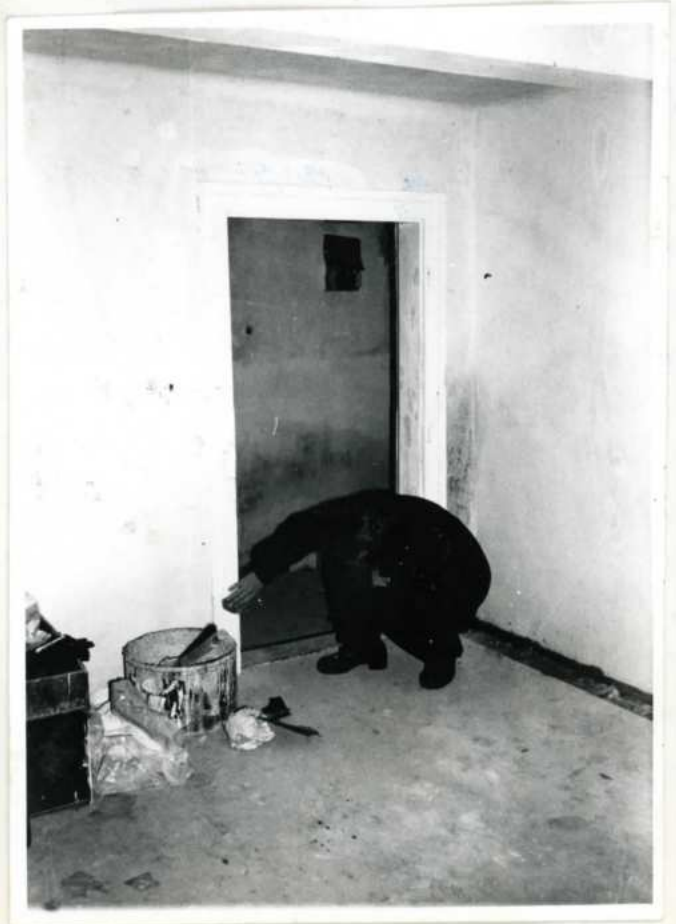
A co ostetní. Kdy splní své závazky - Štěpaník, Smiga Demjer, Daniš, Kunča a další.

ŠTĚTKA
A
KÁJA

SDH
BISKUP
V AKCI

ALEŠ-UŽ JE V TOM

So hold každý do toho jednou musíme, řekl si Aleš a oženil se. Ale oženit se v klubu to není jen tak. Ataky nebylo.

Zahájení bylo již ve čtvrtek. Delegace veslořů Pepa-Vetešník (ti praví) byli pomocí Aleny (choti Aleše) v propíjení svobody. Dopadlo to dobře, ačkoliv Vetešník nebyl schopen jít do stoly.

Hlavní úder byl stonoven na sobotu. Štáb operace byl ve Vetešníkovi bytě, neboť byl rodinou opuštěn (jeho máti v předtuše neštěstí však uzamkla všechny pokoje i balkon, ze kterého jsme chtěli slavněm vysadit úderné družstvo). A tak se v domě nadívali námořníci Pepa, Čestá, Mirek, Demjén, Petr König, Daša, Ota, Vetešník. Program však sabotuje Ivo s Paulem, kteří mají přinést obří bednu. Nevadí, Čestá ubíhá do prodejny elektro a přinesí jinou. Malý křečpík zavíráme nejdříve do bedny od whisky, a tu pak se spoustou novin a papíru vkládáme do další velké bedny.

Zvědové v obněklasi, že Aleš už přijel. Idese na to. Když jsou všichni uvnitř, lazem uzavíráme hlavní vchad a holvaky zadní východ. Na dveře přibijeme nápis: „Kdo chce ven - vyplatit se“. A toh do helmy padají stovky i drobné. Končně se všichni vyplatili a pouštíme je ven.

Další tak je připraven před národnímu výborem. Koučně Aleš vychází se svou choti. A my začínáme. Nejdříve Mirok natakuye před výchad prusík a Aleš přemáší nevěstu. Pak mu Čestá narazí helmou (prevenci před záskaly manželky), Ota rukavice - aly nenechal otisky v cizích ložnicích), Petr mu připíná lampu - aly vždy domů trefil. Pak jim Petr svazuje ruce - „Co okure spojí, nikdo nerozpojí“. Na to Pepa ote první poučení pro noc no-romanželskou. A nyní dostávají velký balík. „Otevřít po obědi“ Daša napsal na něm.

Dnes tady končíme. Ideme do obchodu. Je třeba nekoupit butelky. Čoko a sako? No to je jasné - sato co jsme vybrali a jde se slavit k Vetešníkovi. Sedíme a kecáme a je tu odpoledne. Co dole? Idese so Alešem nav Budku. Je plus - ale pro nás je vždy místo. Dáváme si tatarák ale touž Mirek stačí vyliť. Daši do klína „dus“. Chudák Daša nervozní ene přitomnosti Milana, je nucena jít se převlíknout. Je už tu večer a jsme svatí dole za nevěstou. Využíváme toho a musíme se mezi svačebčary. Už značně vnaťadě (my i oni) Touž mezi námi je i Martiza. A zjeňuje se i Milan Štěpánek. A je velmi zly. Na nás i Dašuo Mirek Raich už tančí třikrát neumí, Mirek Demjén vyliřá co se dá. No záhava už jak má být. A těšíme se na další svatbu.

Wafny

NA BĪHANĚ

UŽ MU NENÍ
POHOCI

....A RAICHOVÍ
TĚŽ

ORCUS a KRAJSKÉ KOLO ZENIT

Po našem úspěchu a díře do světa našeho exponátu na okresním kole Zenit postupujeme na krajské kolo do Ostravy na Černou louku. Tady se naše krápníky uvolí buď mezi desítkami dalších exponátů a by jako jediný exponát našeho města i poctníku propagovaly vše. DRUSI ŽDB i Bohumír. Davy které denně před pavilonem stojí jsou důkazem toho, že o výstavu je zájem. Nemí jen jasné zda naše krápníky jsou opravdu tím největším lákadlem. Exponát B-36 je však ostře sledován. (to jako náš). A stojí za to!

EXPEDICE MORAVSKÉM KRASU

Už tradičně v listopadu
vyražíme za Houkou do Morav-
ského krasu. A tradici jsme
porašit nemohli.

Tak jedna skupina vedena

Speleologický klub

BOHUMÍN [J. Wagner] — V neděli 6. listopadu se vrátili z krátké výpravy do Moravského krasu členové speleologického klubu ORCUS. Zde po tři dny pobývali spolu s dalšími speleology Jihomoravského kraje ve středisku Hořístěj. Úkolem této výpravy byl praktický výcvik nových členů a kandidátů organizace v náročném propastovitém terénu Rasovny, Lipovecké propasti a jeskyně Pod hradem, a také zvýšení jejich lezeckých schopností.

V rámci příprav na I. sjezd České speleologické společnosti se také sešli s představiteli některých amatérských organizací, aby konzultovali další práci v jeskyních Beskyd a Moravského krasu. V neděli se pak bohumínští speleologové zapojili do otvírko- vých a hloubících prací hořístej- ské skupiny ve 40 metrů hluboké štachtě v severní části Moravského krasu. Další skupina prováděla geofyzikální profily terénu jedno- ho ze závrťů této oblasti.

O své bohaté činnosti za sedm let existence organizace připravili svazáci ORCUS výstavku fotogra- fií a propagačních materiálů pod

názvem „Speleologie ve fotogra- fil“, která byla 14 listopadu ote- vřena v Městském kulturním stře- diskú v Bohumíně. Fotografické materiály dokumentují bohatou činnost této mládežnické organi- zace na poli speleologickém, sva- záckém i spolupráce s Pionýrskou organizací. Můžeme se zde sezná- mit s prací této amatérské orga- nizace, která je vlastně jedinou svého druhu v našem kraji. Její jméno je již několik let dobře známo mezi odborníky a veřej- ností.

Snímek je z Lipovecké jeskyně.

im

Petr

Dem-

ate-

te

řísťuje me, že Houkovy rady nějak
"aha Jobina, její muža a skrejval
lo. Je na nás jim pomoci.
řed těžkým chmem je dobré se

me akce. Expedice se dělí a
nikem míří do jeskyně Pod hra-
sasetem. V druhé skupině
tera' míří do Lipovecké' jsou
kaz s Petrem. Pro ně to je zkouška
nu krasu. A je to znáto
ekni dobře. V Lipovecké' i
zkoušce. Horší to je už v Rasovně.
ce vinou větešnika) ale díky
Odpoledne dochází ke zmně
oveckou a Kömigs skupina na
to. V Rasovně si novicia'ru

první grup
dem a v
vedení Pet
pak dru
ohněm a
Z počátku
pod hradem
Josef se
Bohu se
Větš grup
Rasovnu.

Expedice v Moravském

Minulou neděli se vrátili z expediční výpravy ského krasu svazací Speleologického klubu OR
ŽDB.

Třidenní akce byla praktickým výcvikem nových členů organizace v náročných propastovitých jeskyních oblasti Holštejna a v pracovní části se bohumínští speleologové zapojili do hloubších prací místní skupiny a provádění geofyzikálních

profilů terénu. i s představiteli amatérských org konzultovali předu České speleo lečnosti i další ravském krasu a Tuto, i desí akcí mladých Bohumína, doku stava fotograf „Speleologie ve která bude otev topadu v Městs ním středisku v

A VEN Z LIPOVECKÉ !

STROP LIPOVECKÉ

Petr prý nabíjí koleno a musí přerušit akci a v lipovecké dostavaji učni Sivas Josefem zabrat při prusikování, když jim jímáry kloužou jak namydlené. To však nevadí starším psům Raichovi a Pepovi kteří blázkoví likvidují protivníka v osobě veteránika a Mirka Denije na Tula bitva má jasný konec - Veteš a Mirek napora nemohou čelit. a jsou poraženi do hlavy. Výstup pro zkušené lince je moučka. A kam nyní? No opět do hospody s kytarou.

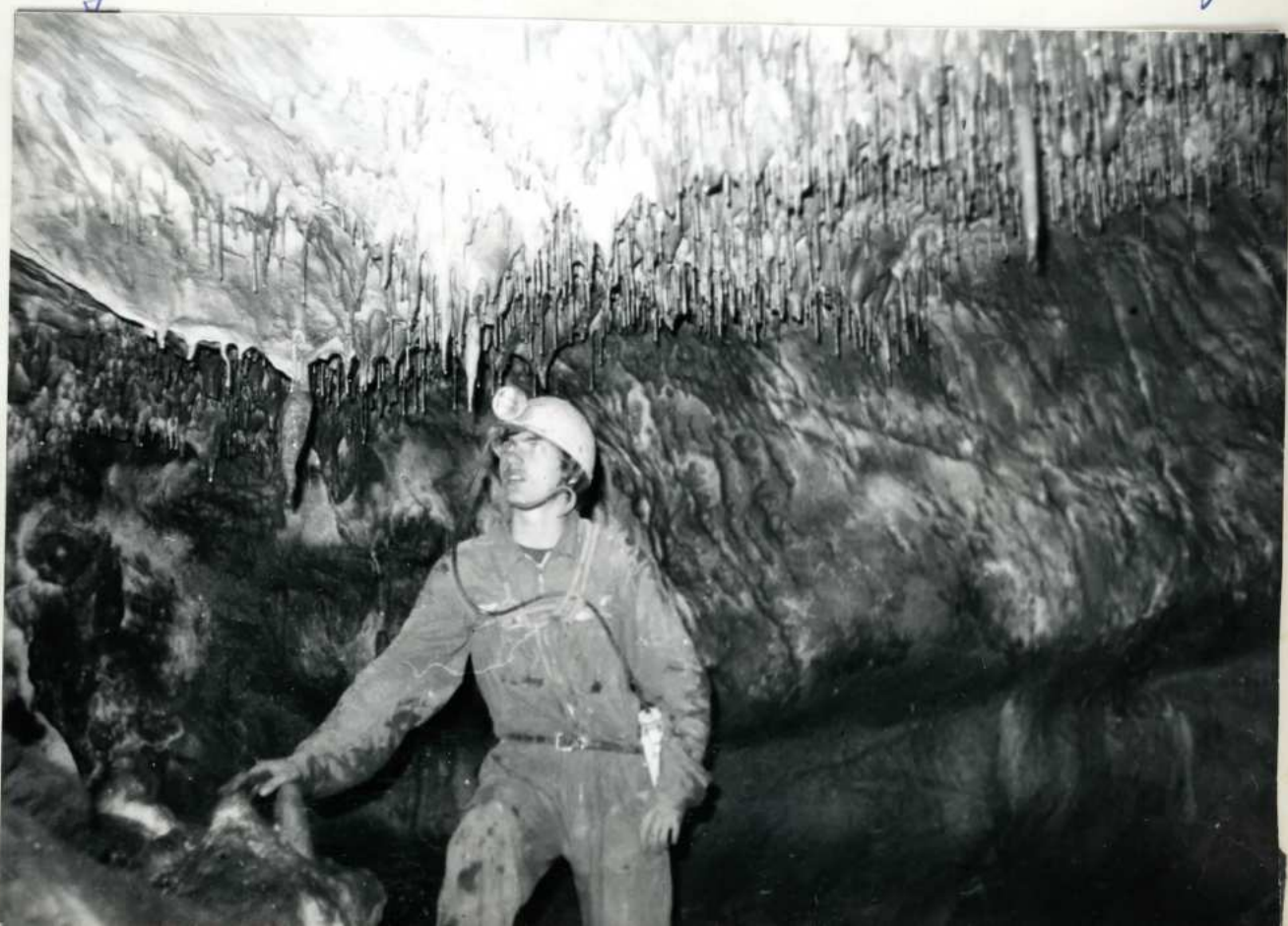
Neděle

není pro nás vůbec svátkem. Nováčeki už odje-li lámat svátěla na půl kolena a my jdeme makat. Petr a Petri, Mirek a Mirek, Ota a Pavel do šachty k Holštejnce a Pepa s Ivšem na poli - etělot geofyzikální profity.

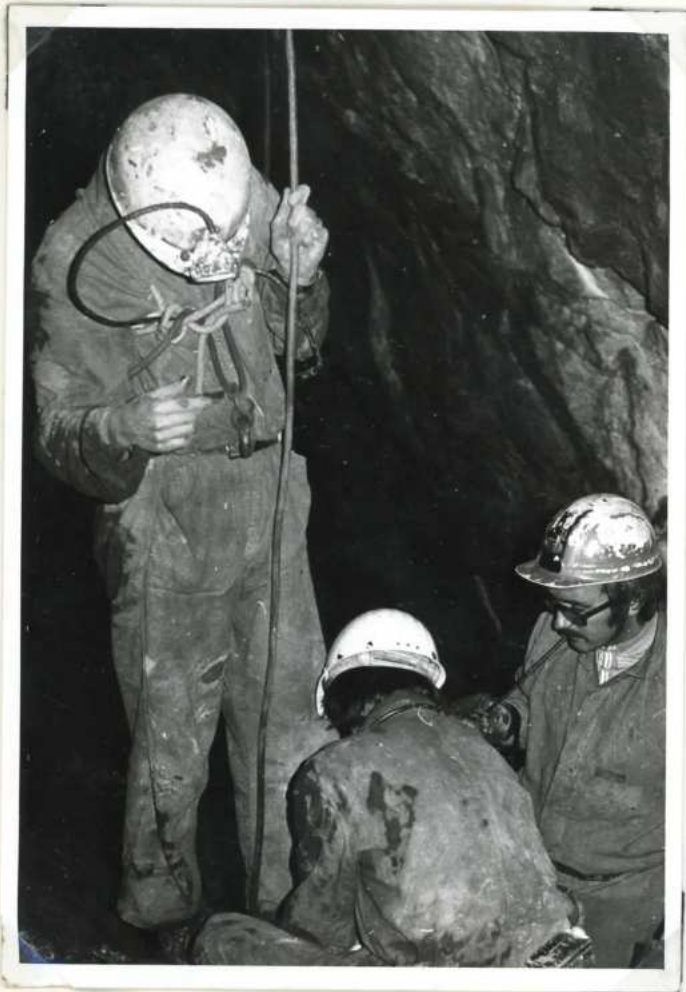
Nebýt menšího závalu - ani by se v šachtě nic nedělo. Ovšem duchapřítelny Raich je nesmrtelný.

Horší to prý měli Pipa a ho, kteří v představě sedláku chodili po poli a zapíchovali do něj "vidle" - cohy sondy. No pohled jak přikozí k poslední nachejdu byl nejtěšný.

To je tedy však auto a feskem se kalíme v předtuš dobrého guláše i piva u Matěsa. A taky bylo dobré.

SNĚROVÁNÍ DO „JŮHARU“

Bohatá činnost svazáků ORC EXPEDICE „MORAVSKÝ KRA“

V neděli 6. listopadu se vrátili z expediční výpravy do Moravského krasu členové ZO SSM speleologického klubu ORCUS, kteří zde po tři dny pobývali spolu s dalšími speleology z jižní Moravy ve středisku Holštejn.

Úkolem této výpravy byl jednak praktický výcvik nově při-

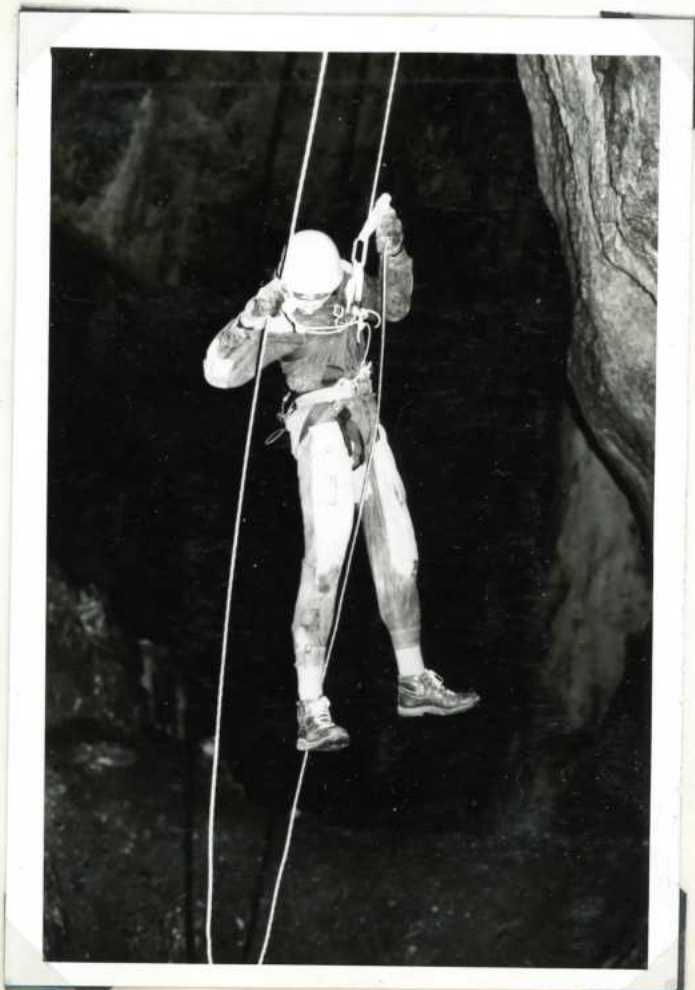
jatých členů a kandidátů nížace v náročném propa- tím systému jeskyně Ras- Lipovecké propasti, je- Pod hradem a zvýšení lezeckých schopností.

V rámci přípravy na 1. České speleologické spo- ti se zde jeskyňář sešli s představiteli některých téřských organizací, aby zultovali přípravu speci- krajských výborů ČSS. práce v jeskyních Morav- krasu a Beskyd. V nedě- pak bohumínští speleolo- zapojili do otvírkových a- bicích prací holštejské a- ny ve 40 metrů hluboké- tě v severní části Morav- krasu a další skupina p- děla geofyzikální prařily- nu jednoho ze závrtů t- lasti.

O činnosti za sedm let- tence organizace přípra- záci ORCUS výstavku foto- řů a propagačních mate- pod názvem „Speleologie v- tografii“, která byla 14. padu otevřena v Městském- turním středisku v Bohu- Fotografické materiály a- mentují bohatou činnost- mládežnické organizace (a- poli speleologickém, sva- kém, tak i spolupráce s Pla- skou organizací. Můžeme- zde seznámit s prací a vý- ky této amatérské organ- která je vlastně jedinou s- druhu v našem kraji a- jméno je již několik let- známo mezi odborníky i- ností nejen u nás.

Cestmír K

A NA HORU
TO JŮHARECH?

VÝSTAVA O NÁS

Ano, jeto tady!

Vstup volný. Fantastická expozice!

Uvidíte revizore! Už po druhé v rozšerz
růstě!

Tak a jراك by se dala charakterizovat výstava,
kterou 14. listopadu v Městském kulturním
středisku v Bukovině instalovali Marka, Věšák,
Marek Ráček a Pápa. Série fotografií ze všech
akcí, mapka Lyrikky, knápriky ze Lánitů
propagační materiál pro přípravu pro
zářezky, dycktivě sbídnout naše EVA.
Jako první zářezky přibylí Václav a Václav
z Koprivnice - jak jistě zjistí naši roční přívr-
žci. Další speleologové - diváci - aby ode-
drazka kandidáti našeho klubu.

Ložek ráz přivedlo

Dvoletí.

Podstatné je, že
v očích veřejnosti stále hoster!

Orcus se představuje

Bohumín (Jw). — Zajímavou výstavu ze své bohaté činnosti uspořádali v bohumínském Městském kulturním středisku členové speleologického klubu Orcus. Mladí jeskyňáři tak veřejnost seznamují s výsledky dlouhodobé výzkumné práce v řadě neopýrů. Převážná část fotodokumentace pochází z beskydských lokalit, ostatní pak z několikadenních expedic, které speleologové uspořádali v uplynulém období v Moravském a Slovenském krasu. Výstava, která potrvá do 6. prosince, je uceleným obrazem přípravy členů Orcusu na sestup do nehlubší jeskyně — nedávno objevené Kilsí v sovětském Uzbekistánu.

Činnost speleologického klubu

Dlouholetá a náročná činnost ZO SSM speleologického klubu Orcus je předložena veřejnosti ve fotografiích na výstavce v agitačním středisku Městského kulturního střediska v Bohumíně. Expozice je otevřena od 14. listopadu a je přístupná ve všední dny od 8.00 do 17.00 hodin.

Na jednotlivých panelech můžete zhlédnout sérii dlouhodobých pokusů v podzemí beskydských jeskyní, které byly zaměřeny na výzkum psychických a fyzických změn lidského organismu při krizových situacích a odloučení. V pseudokrasových beskydských jeskyních se podařilo v posledních letech objevit více než 250 metrů nových podzemních prostorů a 3 dosud neznámé jeskynní lokality. Expedice Moravský kras podává svědectví o cvičných a pracovních sestupech do jeskyní oblasti Holštejna. Expedice Plešivec je poslední přípravou, při níž byly zdohány nehlubší propasti Plešivecké planiny a vyzkoušeny nové zdolávací metody a pomůcky.

Výstava je doplněna i ukázkami krápníkové ploutve, sintronové misky s jeskynní perlou, stalagnátu se sintrovým kořenem, stalagnátu zakořeněném na sintru, nátekových krápníků apod.

Zveme hlavně mládež ze škol, ale i ostatní svazáky našeho podniku k zhlédnutí této přítažlivé akce.

ZAČINÁ CHROSE ZÓNA

19.11

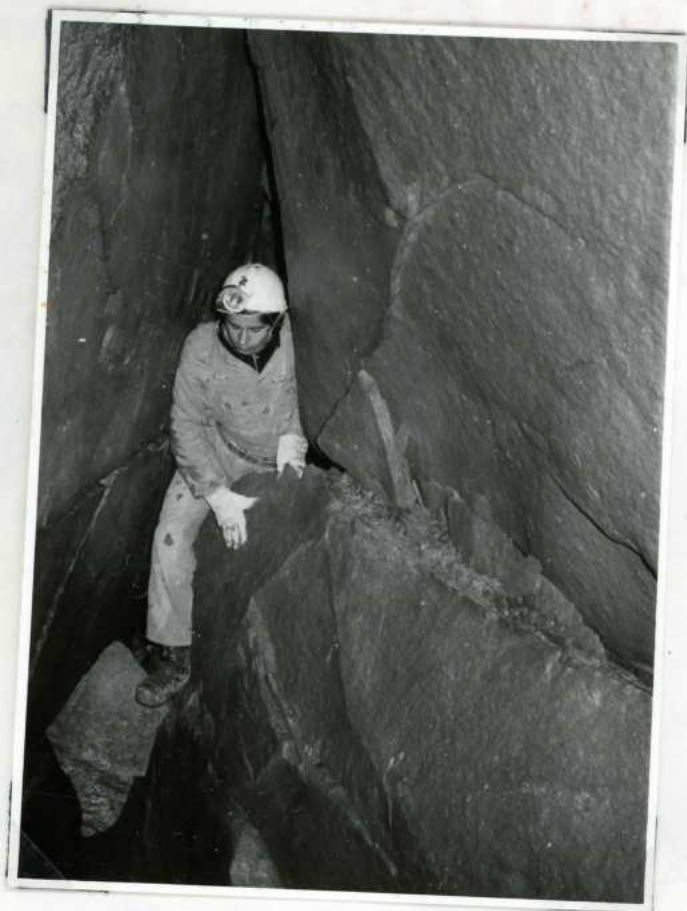
Stena zima a sníh jsou tady
a s nimi zabývá netopýři
do svých dír a rzy rzu-
sime za nimi.

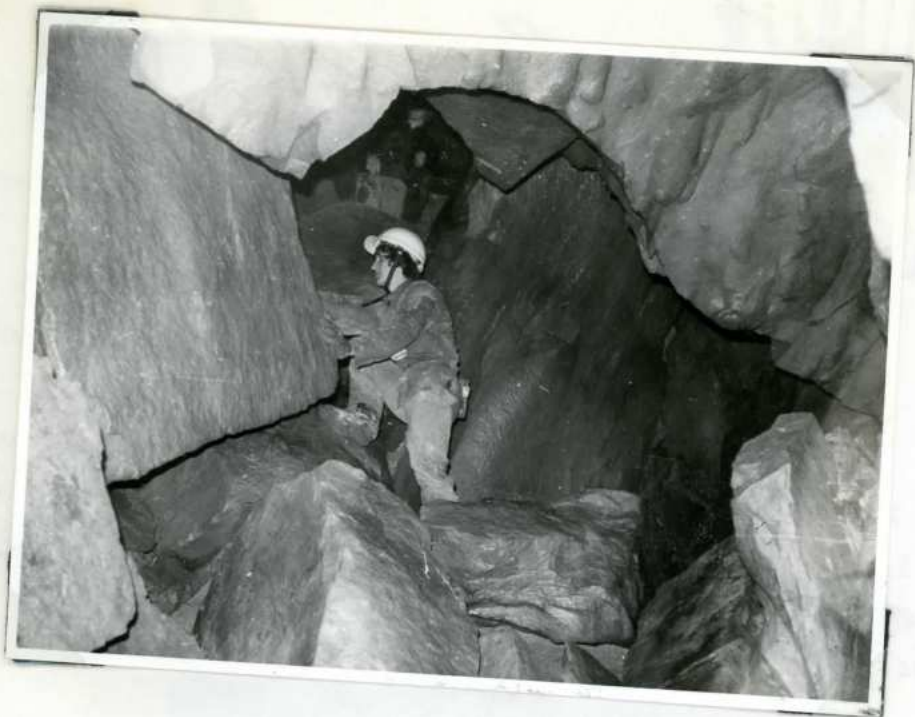
Jak zatímco Pepa, Roich
Staz a Ferda ukončí r hře tatře 603 do Oba-
mouca dojedra Krizský výbor České speleo-
gické společnosti, do začátku roko sra k z
Kadkašče stoupají Vetešník, Petr König, Hiskup
Mirek Demjan, Jana, Radim (nová kraj speleo-
logie) a Harškováci Petr + Petr + Josef.
Lil je Lyrika a její netopýři obyvatelé. Ani
sníh ani vítr, ani mráz na nás nestáří.

Do jeskyně nikamne bekez, jako by mezi námi
ani žádní nováčci nebyli. A dobře jako vždy:
bakna - voda - bakno. Už i na to jsme přivykli.
Nikdo se přibíš nezdrúje a tak za chvíli
jsme opět na pětistupňovém mraku. Došera
o hospodě je lepší. A tak kura' do rí.

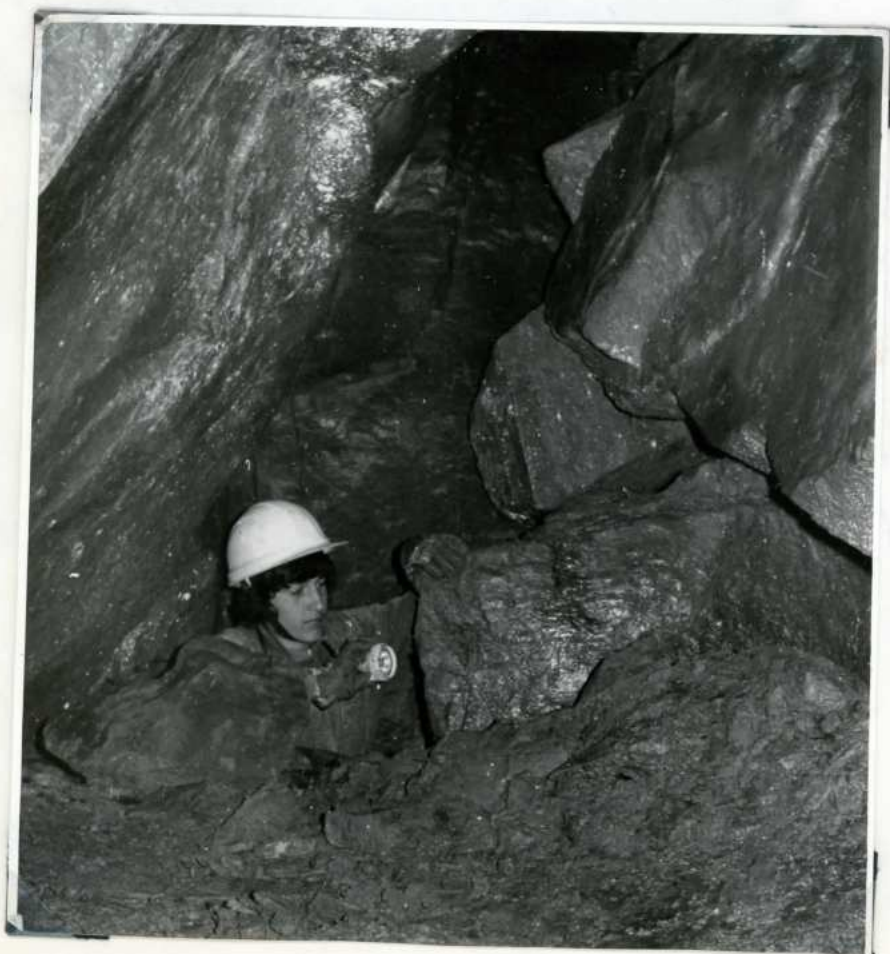
A nyní už rychle domů a příště
zas!

ZAPOMENUTÝ SPELEOLOG

KOJA V KAMNĚMI

SNĚHU JDOU

-A MY V TRICHT-

Jdem až na Kněžhyři. Tentokrát se scházíme hůř jak švábi na pivo. Do Ráztoky to šlo vesele. Lanovka však nejede a sněhu plno. A tak Pepa, Biskup, Raich, Jvo, haviřováci, Josef, Jura a Jenda, i hosté Dája a přítel Exot (který byl pro nás exotem) šlapemz vzkřurou.

Na Pustevnách je to jako na Sibíři. Vítr a mráz. To nám vadit nemůže a vyrážíme na horu. Haviřováci si pro ten případ vzali běžky a ty u olivy byli rychlejší. Nebyli! Cesta byla zlá a mnohdy Biskup nám musel prorážet cestu mezi zástupy lyžářů. Konečně kněžyně. Au mi nás již čekají naši noví členové - duo Vašek a Vašek z Koprivnice. Pomalu dochází i Exot a Dája a jde se dolů. Jenže to co je pro nás běžný sestup (do kněžyně) to je pro Dáju vrchol Trochu zdrůvání slabší Dajenou i zvidavým Exotem totrova trochu dělá. Jsme již úplně proci když přijíždí běžkaři z Haviřova. Asi špatně nanažali.

Jsme dobří a už lezení verá. Opět se dělíme. Pepa, Jvo, Biskupa Raich jdou k Ferdovi na chatu a zbytek různými stezkami domů. Běžkaři na běžkách. (Kdovi kde ještě jsou. Ferda na chatě není a tak se jde k Raichovi. Biskup a Jvo šokující cestující se z fířáček převlíkají až na peróně. Pak stačí me ještě přepadnout vlak ve Frydlantě hledající Martu a už jsme na chatě u Raicha a je nám fajn. Až do neděle.

Mej Ppe

SPORT PROTI CUMNÁZIU

Nejdříve ale trénink.

Atak v tělocvičně školy 2d. Nejed-
lého v neděli dopoledne trénujeme
rychlíky i osobečky, podání
i smeče. Nebyť ovšem sítě šlo by nám to mnohem
lípe.

Hned ve středu pak nastupujeme proti mužstvu
Gymnázia. Mužstvo sice není v nejlepší sestavě ale
bojujeme. Na druhý set nastupují, pordeji do-
razivši, Mirek Hřeš a Pepa trochu v silnější náta-
dě. A je to jasné. Prohráli jsme!

A znovu trénujeme. A další odvetný zápas.

Nastupujeme opět v oslabené sestavě, dokonce
i o Mirka, jenž poslední trénink zakončil
snovou vsáčkou. Ovšem krajeme vyrovnaný
zápas, v němž sice většinou vedeme, ale v závěru
vždy stačíme prohrát. Ale v druhém zápase večera
to napravíme a vítězíme.

Pak se zapojujeme do basketu ale tím nám
nějak nejde. Asi jsme jej moc netrénovali
Nevadí přistě!

3.12.

BLIZARDELI ZAVĚJENÍ

JDEME NA ZÁRYJE

Kdo? Vekšnik, Kája, Raich, Pepa, Ivo, Pavel, Petr König, elév Radim. Vystupujeme v Frenštátě kde jež stohlavový dav obléká autobus. Nemto nevadí, nás odvozí nový člen Václav. Z rozstky maže na nalanovku, která sice jede už za hodinu ale boj o pozice je tvrdý.

Na Pustevnách to je jak na sibiři. Severák, vánice zavěje do výše 2 metry. Pěší turista - to je zde v této době vzácnost. Ale my musíme nahoru - na Záryje. A jdeme. Naštěstí jená hřebenu stopa vyježděná lyžaři a tak my k jejků nevíli jdeme poni. Jsme na Záryjemi a musíme dolů. Okamžitě mizíme po pás ve sněhu, nikdy více.

Konečně na místě začíná horor. Šatná je jaksi nevytopená a všekned na mrazu a větru mrzne. I my? Dírky jsou zasypané a musíme je odkopat. Do Raichovky se pro sníh nemůžeme ani dostat.

Konečně a jdeme opět. To už s námi je i Mila. Moš praví: "Znam zkratku - cestu pohádky, pavdu vaš poni" Avedl. Zřejmě už po této cestě nikdo místo nešel. (matovo zaponet) a tak se šteřka pohádky změnila v utrpení. Metry sněhu, víchr a zase sníh. Pádly už nikdo, ani nepočítal. Už a bychom byli v hospodě! A jsme tu. Taj s rumem, oběd a je nám dobře. A znovu se těšíme na další akce.

A NA ZÁRYJÍCH NEZASNĚŽÍ A NEZA SNĚŽÍ

Orcus

opět soutěží

„PUTUJEME DO SSSR“

ČMÚ SSM - opět letos vypsal soutěž družstev, kdo co ví o SSSR. A my samozřejmě tu nemůžeme chybět, co by obháječi loňského titulu čemista.

První vyřazovací kolo probíhá 9.12. a pořadatelům to nějak nejde. Kdesi se zapomněl předseda poroty, potom i otázky... Naš - tedy naše družstvo: Čestů z Milanem, Pepu s Mirkem Hřešem to však nemůže deprimovat. Bavíme se skvěle.

Konečně je vše připraveno. Škoda že nám jeden účastník chybl. Měli bychom 3 družstva. Cíl je jasný - finále a tam postupují pouze 3 družstva. Soupěři jsou silní. Sam ing, ... Nevadí. Jsme ve formě a i také ve finále. Tedy stříbro a bronz je jisté!

.... a **HEUREKA** ve finále....

A je 16.12 - finále soutěže

Nástup mají vyhrkající Pepa a Mirek. Ale z druhé pozice při třetí otázce útočí i naše druhé mužstvo Čestů - Milan a soupeř manželů Jendruščíkových. A v závěru jsou na tom nejlépe NAŠI - Čestů a Milan.

A taky **VITĚZÍME!**

Pepa s Mirkem jsou třetí.

A · JEN TAK MIMO SOUTĚŽ
PADA FERDA ŽIVOTEM,
KDO JEN MŮŽE - TEN HO POTĚŠ
- MOŽNÁ SKONČÍ POD PLOTEM

Udělejme výjimku
a buďme si věrni.

Jaroslava Procházková
František Kunča

dovolují si oznámit, že uzavřou sňatek
dne 10. prosince 1977 ve 10.30 hodin
v obřadní síni na zámku v Janovicích

Rýmařov, Sokolovská 36
Ostrava 1, Solná 1

O vánocích do Čermné

26.12

Vánoce doma - to
není nic pro nás.
A tak tedy do příro-
dy.

Ve svatoňovicích

ještě zavřenými dveřmi vlaku,
za infarktního rozěhlení strojvedce
vyskakuje Biskup, Pepa, Petr König, Karlík, Vetešník
a jeho sestra Jola. Míříme na Wood Boys,
navštívit netopýry při jejich zimování. cestou již
hrdly roupy všem a tak zbytky sněhu a šišky přišly
vhod - jako vlastně po celou akci.

Kupodivu je vchod do dolu zatarasen kůly - ale nám
to vadit nemůže - dovnitř se dostaneme mezi ostna;
tým drátem. Samozřejmě novicka Jolana musí
poodstoupit pravý jestýňářský křest - křest bahnem.

A jsme venku, opravujeme zataras a jdeme dohl.
Dal na Čermnou. Boje neustávají, šišky i snik jen
suiští. Nejvíce to odnesl Karlík, padáje z kolmého
srázu přímo na hubu.

Pokračujeme v dle ve vojenském pásmu. Netopýrů
je málo a tak alespoň se vybijeme vzájemně - šiška-
mi. A opět jsou poraženi Karlík a Biskup, když
snažili prorazit hlavou strop dolu. Vřeti zastávka
je důl Black Hill. Vukoněť výzkumi boje.

Ve vlaku se pak již nedělo nic zvláštního až
nato, že zmožený Vetešník chtěl projít zavřenými
dveřmi a cestující při našich dalších vlnkách
raději vyklidili vagon.

[Signature]

PĚT ZTRACENÝCH HLAV

PĚTR U LEDU

